

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 9/2009 - 37 pàgines

Sessió ordinària del dia 7 de setembre del 2009

El dia 7 de setembre del 2009, dilluns, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 22/2009, que és el següent:

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a què el Govern inclogui en els tractats internacionals sobre intercanvi d'informació una clàusula per evitar la doble imposició.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada d'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Josep Dallerès Codina i Esteve López Montanya, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Franz Armengol Avellana
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Josep M. Bringué Millat
M. I. Sr. Jordi Cadena Bons
M. I. Sr. Joan Cartes Ivern
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sra. Anna Dolsa Montanya

M. I. Sr. Òscar Encuentra Bardina
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Albert Font Massip
M. I. Sr. Joan Gabriel Estany
M. I. Sra. Montserrat Gil Torné
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Celina Mandicó García
M. I. Sra. Conxita Mora Jordana
M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet
M. I. Sra. M. Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sra. Bibiana Rossa Torres
M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Joan Torres Puig

També hi és present el M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Pere López Agràs, Ministre d'Economia i Finances; Xavier Espot Miró, Ministre d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals; Vicenç Alay Ferrer, Ministre d'Ordenament Territorial, Medi Ambient i Agricultura; Susanna Vela Palomares, Ministra d'Educació i Cultura; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut, Benestar i Treball, i Víctor Naudi Zamora, Ministre de l'Interior.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Montserrat Gil Torné, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.05 h)

El Sr. Josep Dallerès:

Passem al punt 1 de l'ordre del dia i efectivament a la lectura de l'informe de la Comissió Permanent.

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

Sra. Secretària, si us plau.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Informe de la Comissió Permanent corresponent al període comprés entre l'1 de juliol i el 31 d'agost del 2009.

La Comissió Permanent, d'acord amb el que disposa l'article 37.6 del Reglament del Consell General, té l'honor de donar compte al Ple del Consell General dels afers tractats i de les decisions adoptades en el període comprés entre els mesos de juliol i agost del 2009.

Durant aquest període, la Comissió Permanent s'ha reunit els dies 1 de juliol i 26 d'agost.

En la primera de les reunions, la comissió va examinar les possibles incompatibilitats dels consellers generals, tal com preveu l'article 37.2 del Reglament del Consell General i no se'n va detectar cap.

En aquella mateixa reunió, es va examinar la demanda formulada pel Sr. cap de Govern per celebrar una sessió extraordinària del Consell General consistint en la seva compareixença per exposar la situació actual després de la signatura a París, en data 10 de març, de la declaració del Principat d'Andorra, especialment pel que fa al calendari de l'acompliment dels compromisos contrets per Andorra en aquella declaració institucional, sessió que va tenir lloc el 30 de juliol.

En la darrera sessió de la comissió, es va examinar una sol·licitud formulada, en aquest cas, per set consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata per celebrar una sessió extraordinària del Ple del Consell General, amb un únic punt de l'ordre del dia: examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat formulada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi al Projecte de llei qualificada d'intercanvi d'informació en matèria fiscal. Sessió que va tenir lloc el 31 d'agost.

En aquella mateixa reunió es van donar per finalitzats els treballs de la Comissió Permanent i aprovar el present informe.

En aquests termes queda redactat l'informe que la Comissió Permanent, eleva al Ple del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. secretària.

Algun comentari?

Passem, doncs, al punt 2 de l'ordre del dia.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a què el Govern inclogui en els tractats internacionals sobre intercanvi d'informació una clàusula per evitar la doble imposició.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 19/2009, del 25 d'agost, i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi ha formulat una esmena que ha estat publicada en el Butlletí número 22/2009, del 4 de setembre.

Passo la paraula, doncs, al Grup Parlamentari Reformista, Sr. Daniel Armengol, per defensar la Proposta.

El Sr. Daniel Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

Molt Il·lustres Senyories, la meua intervenció d'avui en defensa de la Proposta d'acord relativa a "què el Govern inclogui en els tractats internacionals sobre intercanvi d'informació una clàusula per evitar la doble imposició" ve motivada per la nostra preocupació.

Efectivament, un cop passada la urgència dels compromisos internacionals contrets, i un cop estiguin signats els 12 tractats d'intercanvi d'informació necessaris per sortir de la llista de països poc cooperants de l'OCDE, el Govern s'ha compromès fermament a negociar amb gran celeritat convenis per evitar la doble imposició, especialment amb els països amb els quals el nostre Principat tingui relacions econòmiques freqüents, vist que d'això en dependrà la supervivència del teixit econòmic, empresarial i social del nostre país.

Tots som conscients que el Govern tenia diverses vies per arribar als estàndards d'intercanvi d'informació del model OCDE (CDI, TIERS,...), i per assegurar la viabilitat de la qual el Govern actual ha triat, havia d'incloure, al nostre entendre, deu punts bàsics que no tornaré a enumerar vist que la

quasi totalitat han estat recollits en el Projecte de llei d'intercanvi d'informació en matèria fiscal que se sotmetrà a votació en el decurs d'aquesta sessió, s'han inclòs tal com li va recomanar el president del Grup Parlamentari Reformista el passat 3 de juliol en aquesta Cambra durant la compareixença del cap de Govern.

Un d'ells però, i no el menys important sinó tot al contrari, es va voler excloure de la Llei, per deixar obert un cert marge de maniobra al Govern.

Ara, continuem considerant que no té cap raó d'ésser que tots els tractats d'intercanvi d'informació que es firmin no facin referència a la ferma voluntat i compromís de les parts de posar en marxa, de forma inequívoca, negociacions per establir convenis per evitar la doble imposició, i convertir aquest gran repte en una magnífica oportunitat per obrir la nostra economia a través de la prestació de serveis de les nostres empreses a l'estranger.

Efectivament, qualsevol estat que firmi convenis d'intercanvi d'informació amb Andorra només pot ser per dos supòsits: o bé perquè també l'urgeix sortir de la llista grisa com a nosaltres, o bé perquè es vol reservar el dret d'esbrinar si els seus nacionals estan evadint fiscalment cap al nostre principat.

Amb els primers, firmar acords d'intercanvi ens afavoreix tan a nosaltres com a ells per complir les exigències internacionals.

Amb els segons però, vist que solen tenir més relació econòmica amb el nostre principat, és bàsic establir convenis per evitar la doble imposició. Cauríem en un error greu no firmar CDI amb aquests segons, i si mai no volen incloure una clàusula comprometedora, ens n'haurem de malfiar.

Al nostre entendre, tant la nostra Proposta d'acord com l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata van en el mateix sentit, i demanem al Govern no oblidar la importància d'eliminar la doble imposició per afavorir l'exportació de serveis un cop acabada la urgència de l'intercanvi d'informació. Proposem, doncs, al Grup Parlamentari Socialdemòcrata tramitar un redactat conjunt i conciliat que satisfaci ambdues parts i, si pot ser, a la totalitat d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Per defensar l'esmena presentada pel Grup Socialdemòcrata, passo la paraula al Sr. Francesc Rodríguez.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

No hi ha cap dubte, escoltant les manifestacions en aquesta sala d'uns i altres durant les darreres setmanes, que queda clar que tots volem que Andorra arribi a signar amb altres Estats, i això tan aviat com sigui possible, -com ha dit molt bé el representant del Grup Reformista-, el major nombre de convenis bilaterals per a evitar la doble imposició. Les estratègies per arribar-hi són diverses, però el convenciment que aquesta és una de les principals vies que poden portar Andorra a assolir noves oportunitats de creixement econòmic i social és gairebé generalitzat, -també s'hi ha referit.

El clar compromís manifestat el darrer 10 de març davant la comunitat internacional per part del cap de Govern d'Andorra, així com la voluntat expressada pels partits polítics d'avançar de forma ràpida en la definició d'unes figures fiscals homologables amb les del nostre entorn, han marcat el traçat de la via per assolir aquell objectiu. Aquest camí ens portarà avui -almenys així ho espero- a aprovar una Llei d'intercanvi d'informació en matèria fiscal, Llei que ha de facilitar la continuació del caminar en el sentit establert.

És veritat, però, que la majoria de nosaltres esperem poder assolir en els més breus terminis possibles la següent fita fixada, és a dir: la signatura dels convenis per a evitar la doble imposició. Penso que a tots ens hauria agradat poder assolir aquesta fita sense que calgués passar per la primera. La inacció durant massa anys del Govern, en el sentit de no proposar l'adaptació de la legislació nacional per poder arribar-hi, ha fet que el camí hagi hagut de fer marrada. Només una crisi econòmica a nivell mundial i la ferma postura de la comunitat internacional per lluitar contra situacions que poden portar a tergiversar la realitat, han fet obrir els ulls a alguns sobre la bondat del camí que des de fa anys proposàvem els socialdemòcrates.

Un cop això dit, i tornant a les afirmacions que feia fa una estona, l'actual Govern ha expressat clarament, tant en aquesta sala com en converses amb els diferents grups parlamentaris, la seva ferma voluntat -també s'hi ha referit- d'avançar de forma determinada i el més ràpidament possible en l'establiment, amb el major nombre d'Estats -i especialment, insisteixo amb el que també ha dit el representant de CR, però és que penso que és molt important, prioritàriament amb els que tenen o poden tenir una incidència evident en el nostre desenvolupament econòmic-, deia de signar convenis per a evitar la doble imposició. Podria semblar que es dubta d'aquesta voluntat. Malgrat, el

nostre entendre, cap element, cap actuació, cap manifestació, ens poden portar a pensar que la paraula donada no s'hagi de respectar, estem disposats avui a donar suport a la iniciativa proposada pel Grup Reformista, consistent en donar un mandat explícit al Govern perquè no oblidí pel camí el seu compromís. I ho fem no perquè desconfiem de la seva paraula, com tothom ja haurà pogut entendre, sinó per fer encara més explícit com acabo de dir, el nostre convenciment, tot demostrant que en aquesta qüestió -també en altres, però especialment en aquesta- hem d'anar tots a la una i tenir en compte, per damunt de tot, només l'interès general d'Andorra.

Ara bé, la literalitat de la Proposta d'acord presentada va més enllà de l'expressió d'aquesta voluntat, ja que d'alguna manera converteix en exigència l'assoliment de la fita mitjançant una via concreta i limitada, que no permet marge de maniobra i que en ocasions pot abocar Andorra a un cul de sac. Perquè, tal com està formulada la proposta -en exigir que en els tractats d'intercanvi d'informació fiscal que signi el Govern hi hagi d'haver una clàusula de compromís per a la signatura d'un conveni per evitar la doble imposició i limitar-se a aquesta exigència-, pot significar que en moltes ocasions s'arribi a la impossibilitat de signar un conveni d'intercanvi d'informació. Perquè, no podem oblidar que els convenis es fan entre dues parts i, conseqüentment, han de respectar la voluntat de les dues parts. Si s'estableix aquella exigència, i únicament aquella exigència, la manca d'acord de l'altra part es pot traduir només en dues opcions: la no signatura del conveni d'intercanvi d'informació o l'incompliment per part del Govern del mandat del Consell General. I com que sabem que no és aquest l'esperit que ha portat al Grup Reformista a presentar la Proposta d'acord que estem tractant, hem presentat una esmena que, al nostre entendre, manté la manifestació inequívoca de la voluntat del Consell General i, alhora, aporta una flexibilitat que ha de permetre al Govern assolir l'objectiu encomanat sense dificultats excepcionals o insalvables.

Entenem que el fet d'acceptar la nostra esmena permetria assolir exactament el resultat buscat: la manifestació inequívoca de l'altra part, en el moment de signar un conveni d'intercanvi d'informació, de negociar i signar un conveni per a evitar la doble imposició quan la definició del marc fiscal andorrà ho permeti. I això sense unes limitacions, -insisteixo-, que entenem, podrien portar a una situació adversa, ja que podem suposar i valorar les dificultats que podria trobar l'Executiu en el moment de demanar a l'altra part que inclogui en

un conveni una clàusula que es refereixi a una realitat encara intangible, com és l'existència d'unes figures fiscals homologables.

Repeteixo, entenem que si s'accepta la nostra esmena donarem al Govern, a més d'un mandat explícit que manifesta la voluntat del Consell General, una eina interessant per facilitar que els altres Estats part puguin valorar favorablement la possibilitat d'acceptar un compromís per a Andorra.

Un cop això dit, pensava acabar la meua intervenció reconeixent la iniciativa, evidentment al Grup Parlamentari Reformista, ja que ha vingut d'ell, malgrat tots puguem estar-hi d'acord, i penso que tots en el fons hi estem d'acord, i oferint la possibilitat d'arribar a una transacció, ja que la nostra proposta no és tancada.

El representant del Grup Reformista se m'ha avançat en el mateix sentit. Li agraeixo, li agraeixo molt. Nosaltres, evidentment, també hi estem oberts. Nosaltres escoltarem, en tot cas, la proposta que ens pugui fer, i si va en el sentit que he dit, de donar un mandat concret, però al mateix temps, permetre al Govern que pugui, mitjançant alguna altra figura, -en el cas que l'altra part s'hi negués, que és possible-, a què quedés la voluntat marcada de l'altra part a arribar-hi, i a arribar-hi en breu termini, però que el Govern no es veiés limitat per les coses que acabo de dir, pels elements que acabo de detallar fa un moment.

En aquest sentit, doncs, repeteixo, li agraeixo la seva afirmació.

Un cop això dit, de moment és tot Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Per Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

(Se senten veus)

El micro que no se sent.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies.

Repetiré, crec que val recordar el contingut de l'article 138 del nostre Reglament que diu que: "un grup parlamentari o un conseller general amb la signatura de dos membres de la Cambra, poden presentar al Ple propostes d'acord sobre matèries no legislatives".

Entenem que la Proposta, a la qual hi estem cent per cent d'acord en el seu contingut, ja que entenem que signar convenis d'intercanvi d'informació fiscal sense tenir la vinculació en convenis de doble imposició, és

un error estratègic greu que està plantejant el nostre Govern i el grup parlamentari que li dóna recolzament, el que entenem és que aquesta qüestió seria una qüestió que hauria de formar part de la Llei, part del cos legislatiu. No entenem pas que sigui una proposta no legislativa ni molt menys.

Nosaltres volem expressar la nostra preocupació, ja que en el decurs de les feines de la comissió legislativa es va tractar la qüestió de com vincular convenis de doble imposició i convenis d'intercanvi d'informació fiscal.

Des d'Andorra pel Canvi vam fer unes esmenes que deixava això ben vinculat. I recordem que era seguint l'article 15 del model OCDE d'intercanvi d'informació financera... perdó, fiscal, no financera. Aquesta qüestió va ser rebutjada tant pel PS com pel CR.

Per tant, el que entenc aquí és que s'està fent una manifestació absolutament legítima, política. Fins i tot, m'atreveria a dir de vestir una situació quan no s'ha assolit l'objectiu real que era el de posar-ho dins del marc legislatiu, de fer una proposta legislativa.

Per aquest motiu, ens sap molt greu que s'hagi hagut d'arribar a aquesta situació. És una pena, ja que estem cent per cent d'acord en el fons de la proposta del CR. Si bé no podem donar-li recolzament com a proposta d'acord, sinó que hauria de ser una matèria legislativa que intentarem que entri dins de l'articulat de la Llei que discutirem després.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Vistes les intervencions dels diferents grups, proposaré la suspensió de la sessió durant 5 minuts, a menys que ja hi hagi una proposta concreta.

El Sr. Daniel Armengol:

Si em permet, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Tinc un text redactat transaccionat, que si vol procediré a llegir per a l'aprovació per part d'aquesta Cambra.

El Sr. síndic general:

Doncs, teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

El text que nosaltres proposem per una transacció amb el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, en aquest cas, vist que el Grup Andorra pel Canvi ha exposat la seva votació a la Proposta d'acord, -que també s'hi pot afegir-:

“S'encomana al Govern que inclogui en els tractats internacionals que el Principat d'Andorra ha de concloure en matèria d'intercanvi d'informació relativa a qüestions tributàries, una clàusula per a la qual els Estats signataris de l'acord es comprometin a negociar i a concloure amb el Principat d'Andorra convenis per a evitar la doble imposició, una vegada el marc fiscal andorrà hagi quedat definit en els termes que permetin l'adopció dels referits convenis.

En el cas que la proposta d'inclusió en el text de l'acord no pogués ser acceptada per l'altra part, s'encomana al Govern que inclogui en aquesta, mitjançant la figura alternativa que escaigui, el compromís de negociar i concloure amb el Principat d'Andorra, convenis per a evitar la doble imposició, una vegada el marc fiscal andorrà hagi quedat definit en els termes que permetin l'adopció dels referits convenis.”

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Doncs, sotmetem a votació el text tal com ha estat llegit.

Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Nosaltres estaríem disposats a acceptar una transacció pràcticament similar a aquesta, però potser amb algun petit matís. Per tant, si CR hi està d'acord i vol que ho tractem en un moment i si el Sr. síndic, evidentment, ens ho autoritza.

El Sr. síndic general:

Se suspèn la sessió durant 10 minuts el temps de negociar això.

(Se suspèn la sessió)

(Són les 16.35 h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Reprenem, doncs, la sessió.

Passo la paraula al Sr. Daniel Armengol perquè ens llegeixi la Proposta a la qual s'ha arribat.

Teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

El text transaccionat quedaria de la següent manera:

“S'encomana al Govern que inclogui en els tractats internacionals que el Principat d'Andorra ha de concloure en matèria d'intercanvi d'informació relativa a qüestions tributàries, una clàusula per a la qual els Estats signataris de l'acord es comprometin a negociar i a concloure amb el Principat d'Andorra convenis per a evitar la doble imposició, una vegada el marc fiscal andorrà hagi quedat definit en els termes que permetin l'adopció dels referits convenis.

En el cas que la proposta d'inclusió en el text de l'acord no pogués ser acceptada per l'altra part, s'encomana al Govern que obtingui d'aquesta mitjançant la figura alternativa que escaigui, el compromís de negociar i concloure amb el Principat d'Andorra, els referits convenis per a evitar la doble imposició.”.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Doncs, passarem a la votació de la Proposta.

Proposo de fer la votació a mà alçada vist el nombre de votacions que ens tocarà durant la sessió.

Doncs, començaré demanant els vots a favor, continuaré pels vots en contra i, finalment, per les abstencions.

Doncs, vots a favor? Vots en contra? Abstencions?
El recompte, Sra. secretària?

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Fet el recompte dels vots, s'han obtingut 25 vots favorables i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Doncs a la vista del resultat, declaro aprovada la Proposta d'acord.

Passem al punt 3.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada d'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 22/2009, de 4 de setembre, així com les reserves d'esmenes presentades per Andorra pel Canvi.

Passo la paraula al Sr. Franz Armengol, ponent nomenat per la comissió perquè presenti l'informe.

El Sr. Franz Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 1 de setembre, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent del Projecte de llei qualificada d'intercanvi d'informació en matèria fiscal, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 1, 2 i 3 de setembre del 2009 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

Al Projecte de llei s'hi han presentat un total de 75 esmenes, de les quals 35 han estat presentades pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, 32 han estat presentades pel Grup Parlamentari Reformista i 8 han estat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

De les esmenes presentades: 15 esmenes s'han aprovat per majoria; 33 esmenes no han estat aprovades; i de les 27 esmenes que han estat retirades, 4 ho han estat per ser transaccionades i aprovades per unanimitat i 14 esmenes ho han estat per ser transaccionades i aprovades per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Doncs, acabada la intervenció del ponent i abans de procedir al debat i votació de les esmenes, passo la paraula al Sr. Nomen per aclarir un punt d'una reserva d'esmena.

Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

En relació a l'esmena 30, que és la relativa a l'exposició de motius de la nostra esmena 15...

El Sr. síndic general:

És l'esmena 31.

El Sr. Eusebi Nomen:

31, perdó, en relació a la nostra esmena 15, el que ha passat amb aquesta és que la veritat és que està vinculada, doncs, a la disposició que finalment, com que es va fer aquesta... no va prosperar la supressió de la disposició addicional, vam dir de suprimir aquesta exposició de motius en el decurs de la comissió legislativa. Si bé volíem reintroduir aquesta qüestió, ho havíem d'haver fet d'una altra forma. Per tant, disculpin aquest malentès i no la considerin com a presentada.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Doncs, l'esmena 31...

Sí Sr. Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Entenc que per l'explicació del Sr. Nomen, el que fa és retirar una esmena, perquè ell ja havia retirat aquesta esmena en comissió. És per què s'ha produït aquest error? És això.

El Sr. síndic general:

Efectivament.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Doncs, no es procedirà a l'examen i votació de l'esmena 31.

Dit això, doncs, procedirem al debat i votació de la Llei article per article, i després dels articles es procedirà, doncs, a l'exposició de motius i, finalment, al títol de la Llei.

Passem, doncs, a l'article 1. A l'article 1 s'hi ha presentat una reserva d'esmena, la número 11, que es correspon a l'esmena número 37 de l'informe del ponent.

Intervé per defensar l'esmena, el Sr. Eusebi Nomen.

Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies Sr. síndic.

No ho faré amb les altres, però amb aquesta permeti'm que faci una breu lectura de l'article perquè tinguem molt present el que diu aquest article primer, "Objecte i àmbit d'aplicació", que diu: "Aquesta Llei regula els principis generals d'aplicació en el marc de l'intercanvi d'informació..." -per tant, estem amb la Bíblia que regularà els principis generals d'aplicació en el marc de l'intercanvi d'informació-, "...en matèria fiscal del Principat d'Andorra i altres Estats, amb els quals compta ara s'atorgui un tipus d'acord a nivell administratiu...", -tan sols a nivell administratiu.

Per tant, l'objecte d'aquesta Llei quedaria limitat als principis generals d'aplicació en el marc d'intercanvi de dades, però limitat als acords a nivell administratiu; quan l'OCDE defensa que els acords han de ser de cooperació administrativa i relatius tant a dades de casos fiscals, com a dades de casos administratius.

I ara la Llei limita els principis generals d'aplicació tan sols a nivell administratiu, entrant en clara col·lisió amb el nou ordenament internacional sobre aquesta matèria.

Per exemple, agafem el cas, d'un ciutadà espanyol que ha venut un xalet aquí a Andorra amb una plusvàlua de dos milions d'euros, que pel que sigui no ha declarat al seu país. I donat que per la quantia es considerarà un cas de frau fiscal, és a dir penal, imaginem que hisenda espanyola demana a l'autoritat competent que intercanviï informació sobre aquesta venda. Aleshores entrarem en el següent problema. Per la via de la cooperació per a casos fiscals, penals, amb aquesta Llei, hem dit que queden derogades les disposicions relatives a frau fiscal de la Llei 28/2008.

Per la via del Codi penal ens hem de remetre a l'article 248, que tan sols contempla el frau fiscal pels delictes relatius a les rendes de l'estalvi.

Per la via d'aquesta Llei, qui sap, en tot cas l'exposició de motius deixa clar que aquesta Llei versa sobre la lluita contra l'evasió fiscal i no pas contra el frau fiscal. I ara es limita l'objecte de la Llei

al nivell administratiu sense cap referència a les dades de casos penals.

Aquest és un problema que trobarem al llarg de tota la Llei.

Aquí estem creant un greu problema amb l'OCDE. I si comencem amb interpretacions que fem dir al text allò que no diu, aleshores potser arreglarem els problemes amb l'OCDE, però entrarem en el món de la inseguretat jurídica, que és un dels pitjors ingredients per sortir d'una crisi en la qual ens estem endinsant. I efectivament, el model OCDE és relatiu a intercanvis d'informació, tant per casos penals com per altres casos administratius civils; i al paràgraf 40 de l'annex, el model OCDE relatiu a l'obligació d'intercanvi d'informació, tant per casos civils com per casos penals, deixa fora de tot dubte que la norma andorrana relativa a aquests acords ha d'incloure tant les qüestions penals com les altres.

A efecte que el Projecte de Llei es limiti a nivell administratiu limita el seu àmbit, i aquesta limitació és contrària a les disposicions de l'article 1, 5 i 15 del model OCDE, amb els problemes que ens comportarà i que bàsicament és que, no podrem assolir l'objecte d'aquesta Llei, ja que hem dit que l'objecte d'aquesta Llei és regular els principis generals d'aplicació en el marc de l'intercanvi d'informació.

Doncs bé, aquests principis generals quedaran sense efecte o quedaran superats en cada acord d'intercanvi d'informació que hagin de signar amb altres països, ja que en aquests estarà ben clar que són relatius tant a casos penals com a casos civils.

No s'ha de confondre el fet que el nou marc internacional se centra en la cooperació administrativa en el fet que aquesta cooperació és o sigui per facilitar informació rellevant fiscalment, relativa tant a assumptes fiscals de caràcter civil o administratiu com a assumptes fiscals de caràcter penal. I és més, com veurem després, aquesta normativa estableix que les normes processals per un cas o per l'altre poden o, fins i tot, han de ser diferents augmentant les garanties quan les dades es corresponguin a casos penals.

Per tant, l'intercanvi d'informació no es pot limitar al nivell administratiu. Tot exercici d'apartar-se de l'esperit i del text del model de l'OCDE comportarà problemes a l'hora de poder signar convenis amb països de l'OCDE que segueixen el model en qüestions essencials com aquesta.

La nostra Llei ha de permetre l'intercanvi de dades fiscals en els termes del model de l'OCDE, i per tant, el més segur és fer una remissió directa o incorporar les disposicions d'aquest model, com proposem nosaltres. El que no podem fer és rebaixar el

contingut del model en una Llei que ens dificultarà la signatura de convenis de doble imposició i d'acords d'intercanvi d'informació. Per altre costat, entenem que l'essencial de l'article 1 és precisament, o hauria de ser precisament crear els drets i obligacions relatius a l'intercanvi de dades, qüestió que no queda pas clara en el Projecte de Llei que avui votarem.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista... no hi ha intervenció?

A aquesta reserva d'esmena...

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que la fórmula que avui hem emprat per discutir la Llei article per article fa que haguem d'encabir dintre de les reserves d'esmena alguns arguments que potser tocarien fer en una explicació de vot, i el temps no ens ho permet, o alguna explicació més general, que el Reglament tampoc ens ho permet; em permetrà que jo faci una falqueta i introdueixi en aquesta primera reserva d'esmena un raonament general sobre totes les reserves d'esmena de forma i manera que m'estalvia, després, una repetició, un mantra repetitiu, reserva d'esmena per reserva d'esmena. Que és el que faré a continuació.

Com a línia general d'actuació, el Grup Parlamentari Reformista el que farà ara serà repetir la seva postura en comissió. Vagi per endavant això. Nosaltres estarem en contra de les reserves d'esmena, com vam estar en comissió. I estarem a favor, un cop que hem estat en comissió, i ens abstindrem també quan ens hem abstingut en comissió.

I ho farem per varis motius. El primer motiu i el més general de tots, és perquè en el moment en què nosaltres ja vam debatre en aquesta Cambra l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, entenem que els arguments ja es van dir aquell dia, i seria reiteratiu repetir-los avui. Crec que va quedar clara la postura del nostre grup parlamentari, com va fer aquell dia el Sr. Baró, i seria gratuït que jo ho tornés a fer.

Però un parell d'apreciacions sí que vull fer. Una és que la repetició dels arguments cinquanta vegades no fan o no compensen, per molt que es repeteixin -això com a sistema general d'actuació-, i permetran que graciosament citi a Einstein, ja que només que hi hagués un argument que fos lògicament consistent,

malgrat hi hagués mil científics que diguessin que la meua forma de pensar és la correcta, jo canviaria d'opinió. Diguéssim que aquesta és la forma d'actuar que ens mou... perdó, el pensament que està subjacent a la nostra forma d'actuar. És a dir, la repetició d'aquests arguments o aquest mantra tan repetitiu, doncs, com que entenem que no afegeix grans coses més a les que s'han dit en aquesta Cambra, nosaltres no contestarem, perquè entenem que ja es va contestar. Això perquè ningú s'enfadi i no pensi que no volem contestar, perquè no.

Això per una banda. Per altra banda, ja ho he dit, votarem a favor en el cas que la reserva d'esmena fos coincident en algun dels postulats arguments o tesis que nosaltres hem mantingut. Que més endavant ja ho veuran, que és en un cas.

Votarem en contra, senzillament quan estiguem en contra d'aquella reserva d'esmena, o bé, perquè no hi estem per un fet bàsic que no ens agrada, o bé perquè nosaltres vam proposar una reserva d'esmena que va ser acceptada i el text va quedar a satisfacció nostra.

I finalment ens abstindrem, i val la pena explicar perquè ens abstindrem. Perquè hem considerat en alguna de les esmenes presentades que hi havia, ni que fos una o dos idees que valia la pena retenir, i que, en honor a la veritat, en algun cas, s'han inclòs en el text.

Això és tot.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Carles Blasi, teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el conjunt de les reserves d'esmena que ha presentat el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, de fet conformem el text alternatiu que ja en el seu dia es va presentar amb l'esmena a la totalitat. I aquest debat ja es va realitzar en la sessió de dilluns passat i es va votar.

Aquestes esmenes, conjuntament amb altres, amb totes, també s'han debatut i votat en les reunions de la comissió legislativa.

Per tant, com que nosaltres creiem innecessari tornar a reproduir-los avui aquí, en aquest cas estic d'acord en una part de les manifestacions que acaba de fer el Sr. Serra. No tornarem a intervenir si no és que

s'aportin arguments nous, i el nostre vot serà contrari a les esmenes.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ja els satisfia el Projecte de Llei tal com el va presentar el Govern. Encara ens satisfà més avui amb les millores introduïdes en el treball en comissió. En la seva major part com a conseqüència de les esmenes del Grup Parlamentari Reformista, que des d'aquí, doncs, aprofito per agrair-los-hi les aportacions, i manifestem el nostre vot favorable al text tal com figura en l'informe de la comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

El Govern vol intervenir?

(Se senten veus)

Doncs, procediríem a la votació de l'esmena.

En aquest cas, proposo també de procedir a mà alçada.

Recordo que els vots són vots a favor de l'esmena, vots en contra de l'esmena o abstencions.

Doncs, vots a favor de l'esmena? Vots en contra de l'esmena? Abstencions? El resultat.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, Sr. síndic.

3 vots a favor, 14 vots en contra i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat, queda refusada l'esmena i, per tant, doncs, es manté el text tal com ha sorgit de la comissió.

L'article 1 queda redactat tal com ha sorgit de la comissió.

Passem, doncs...

Sí, Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Vist el vot que faríem en l'article seria diferent en el sentit del vot que fem a l'esmena, li demanaria, si us plau, que fes votar l'article.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Procedim, doncs, a la votació de l'article en la seva totalitat.

Vots a favor de l'article? Vots en contra?
Abstencions? El recompte, si us plau.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, 25 vots a favor i 3 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat, l'article 1 queda redactat tal com ha sorgit de la comissió.

Passem a l'article 2.

L'article 2 també va merèixer una reserva d'esmena, la número 12, que correspon a l'esmena número 42 de l'informe del ponent.

Passo la paraula la Sr. Nomen per defensar l'esmena.

Teniu la paraula Sr. Nomen.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies.

Entenc que estem a l'esmena de l'article 2. I és que no ho he sentit prou clar. Perquè hi havia una mica de soroll.

És així?

El Sr. síndic general:

Perdó, esmena 42 de l'informe del ponent, la corresponent a l'article 2. Era la número 12 presentada per APC.

El Sr. Eusebi Nomen:

21?

(Hi ha un silenci)

D'acord.

Aquest article fa referència als impostos objecte de l'intercanvi d'informació, i fa una remissió dient que l'intercanvi d'informació en matèria fiscal s'aplica als impostos definits en cada respecte conveni d'intercanvi d'informació de doble imposició, seguint les condicions prescrites en un model concret. Que és el de l'any 2008 de l'OCDE. Molt bé. Sense especificar quin.

Vam proposar una esmena en la qual dèiem que si es disposa... que es refereix a l'article 26 d'aquell model d'acord, aleshores cal deduir que l'article al qual s'està referint és l'article 26 del model OCDE de conveni impositiu amb renda i capital, aprovat pel Comitè d'Assumptes Fiscals de l'OCDE el 17 de juliol del 2008. Aquest és el títol que hauria de

figurar. Si bé el model de l'OCDE és el del 17 de juliol, l'article 26 segueix sent la versió del 2005, ja que no va ser esmenat. Perfecte.

Aquest article 26 té cinc apartats. I el cert és que el Projecte de llei presentat no segueix, com els principis inspiradors i a l'hora ordenadors, el que estableix l'article 26 mencionat, sinó que combina aquest model, el model conegut com el model dels convenis de doble imposició, que és com es coneix aquest model, amb l'altre model al qual ens estem referint constantment, que és el d'intercanvi d'informació fiscal.

El cert és que el Projecte de llei presentat seguiria en part els principis ordenadors d'un altre model de l'OCDE, que és el d'intercanvi d'informació en matèria fiscal, que no en fa menció.

És simplement per superar aquesta confusió entre els dos models que es va repetint al llarg de tot el text.

A més aquí hi ha una altra qüestió. Si ens referim a l'article 26, el model dels convenis de doble imposició, el que està clar, és que aquest és aquell que s'utilitza quan l'intercanvi d'informació es fa dins d'un conveni per evitar la doble imposició, i no pas quan es fa en un conveni apartat. I per això es va fer un model específic que és el que l'OCDE demana que se segueixi.

Aquest problema entre els dos models que es poden seguir dins de l'OCDE ha provocat un seguit de confusions al llarg de tot el text que anirem desgranant a poc a poc.

I bé, entenc perfectament que se'ns pugui criticar per la forma. El que m'agradaria és que si poguéssiu centrar-vos en el fons de les esmenes presentades i no s'actués amb el desencís o amb les poques ganes de fer un debat democràtic com avui tenim l'ocasió de fer, desautoritzant o despreciant la possibilitat de fer reserves d'esmena.

Molt bé. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Hi ha alguna paraula?

No hi ha paraula demanada, doncs, passarem a la votació de la reserva d'esmena.

Vots a favor de la reserva d'esmena? Vots en contra?
Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

3 vots a favor, 14 vots en contra i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat, queda refusada l'esmena i queda aprovat el text.

Passem, doncs...

El Sr. Jaume Serra:

El mateix motiu que abans, Sr. síndic, i demanaria, si us plau que repetíssim la votació de l'article.

El Sr. síndic general:

Doncs, repetim la votació de l'article ara tal com ha sorgit de la comissió.

Doncs, passem ara a la votació de l'article tal com ha sorgit de la comissió.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

25 vots a favor i 3 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat, queda aprovat el text de l'article 2 tal com ha sorgit de la comissió.

Passem a l'article 3, al qual hi ha hagut una reserva d'esmena, la número 13, que correspon a l'esmena número 44 de l'informe del ponent.

Per la defensa passo la paraula al Sr. Eusebi Nomen.

Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies Sr. síndic.

L'article 3 és un article relatiu a definicions que acostuma a acompanyar moltes lleis, així com pràcticament tots els tractats. En aquest cas tenim només tres definicions. I aquesta llista és una versió reduïda de la llista de definicions dels convenis que estan signant els altres països i que es correspon a la llista de definicions del model OCDE d'acord d'intercanvi d'informació en matèria fiscal. És a dir, tothom està utilitzant tota la llista en la qual hi ha una quinzena de definicions.

Si les definicions fossin tan sols als efectes d'aquesta Llei, encara es podria salvar. Però fixi's bé, que el text comença dient, "als efectes de la present Llei", però també "dels acords d'intercanvi d'informació". Per tant, a Andorra tenim una Llei que va més enllà dels efectes de la pròpia Llei i estableix quines són les

definicions que s'hauran d'acceptar en els acords d'intercanvi d'informació.

I per tant, donat que són definicions als efectes, també, d'acords d'intercanvi d'informació en matèria fiscal, entrem en un seguit de conflictes que seran font de confusió i problemes.

Efectivament, aquest article abreujat pot presentar problemes d'interpretació, ja que sempre quedarà obert el debat del per què la llei andorrana exclou les altres definicions que estan en tots els acords d'intercanvi d'informació. Es poden posar. No es poden posar. Si es poden posar les altres definicions que no estan dins d'aquest article abreujat andorrà, per què cal definir aquestes i no les altres? Si de fet aquestes definicions, les que ens ocupen en el Projecte de llei que tenim davant nostre, no porten res de nou en relació a les del model OCDE. Per què unes sí i les altres no?

A tall d'exemple, agafem simplement la primera definició i veiem els problemes que pot portar aquest tipus de definició. La relativa a l'expressió "autoritat competent". Segons aquesta disposició, la que ens ocupa ara, l'expressió "autoritat competent" designa el ministeri del Govern d'Andorra encarregat de les finances. Però la Llei, després, quan arriba a la disposició addicional, en el seu apartat dos, disposa que "l'INAF ostenta en aquest procediment la condició d'autoritat competent". Fet que és incompatible amb la definició general de l'article 3.a. És a dir, en aquesta Llei tenim dos autoritats competents: l'INAF per un costat, i també, el ministeri encarregat de les finances.

I considerem que no és necessari repetir les definicions que ja inclou el model OCDE, el qual ja ens referim dins del nou text proposat en l'article 1, que ens referíem, però que malauradament no podrà tirar endavant. En tot cas, no es pot posar una llista de definicions que no coincideixi amb la llista de definicions del model OCDE, però encara menys una llista de definicions que la pròpia Llei no té en compte. I per tant, cal eliminar el conflicte que genera la consideració d'autoritat competent dins d'aquesta Llei, tant per part de l'INAF com del ministeri encarregat de les finances, ja que segons les dades que tenim a les nostres mans, aquesta no va ser pas esmenada en el decurs de la Comissió de Finances, finalment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Alguna paraula?

Doncs, passem a la votació.

Vots a favor de l'esmena? Vots en contra de l'esmena? Abstencions? El resultat.

La Sra. Montserrat Gil:

3 vots a favor, 14 vots en contra i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat, queda refusada l'esmena i queda vigent el text tal com ha sorgit de la comissió.

Passem ara...

Perdó Sr. Serra.

El Sr. Jaume Serra:

El mateix motiu que m'he referit abans. M'agradaria repetir la votació per l'article.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Procedim, doncs, a la votació ara del text tal com ha sorgit de la comissió.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

Vots a favor 25 i vots en contra 3.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat queda aprovat el text de l'article 3 tal com ha sorgit de la comissió.

Passem a l'article 4. L'article 4 també ha merescut una reserva d'esmena, la número 14, que correspon a l'esmena número 48 de l'informe del ponent.

Sr. Nomen teniu la paraula per defensar l'esmena.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest és un article essencial en aquesta Llei, llarg i complicat, i de ben segur, crec que aquesta reserva d'esmena aporta qüestions noves sobretot vist el debat que hi va haver a la comissió legislativa en les qüestions relatives a la derogació del Codi penal.

I permeti'm començar dient que:

Atès que la disposició derogatòria disposa, en el punt c: "qualsevol disposició contrària a les disposicions

d'aquesta Llei relativa a la informació de la qual disposin les entitats bancàries i financeres amb seu social (..) que figuri en el Codi penal".

Atès que seguint l'estratègia legislativa de derogació genèrica, això comporta la necessitat de qualificar, també, aquells articles amb les disposicions potencialment relacionades amb el Codi penal, ja que altrament la derogació genèrica no és aplicable. És a dir, que si es deroga tot allò que entri en conflicte, però l'article que no entra, que és aquell que entra en conflicte no es qualifica; tindrem el problema que aquesta derogació serà difícil d'aplicar. Diríem que és inaplicable.

Donat que aquest article i l'article 5 que limita els seus efectes, són els que contenen les disposicions substantives que poden modificar les obligacions i drets del Codi penal segons els criteris dels qui consideren necessari mantenir la mencionada disposició derogatòria; demanem que es consideri el fet que per coherència, amb l'existència de la disposició derogatòria qualificada, aquest article també ha de ser qualificat. Ja que altrament la derogació genèrica queda sense efecte per manca de contingut.

I si finalment es considera que aquest article entra en conflicte amb el Codi penal, entrarem en problemes de nul·litat d'aquest article, ja que la derogació genèrica no seria aplicable.

Hem fet aquesta consideració prèvia, permeti'm entrar en les consideracions de les disposicions d'aquest article. Aquesta esmena està fonamentada, en un seguit de qüestions que degut a la seva vinculació han de ser tractades conjuntament en una sola esmena, però es poden analitzar per separat.

En primer lloc, l'article 4 del Projecte de Llei està inspirat en el fonamental article 5.5 del model OCDE, però en el Projecte de Llei es desvirtua l'obligació que introdueix l'article 5.5 que introdueix el model OCDE. Efectivament, aquest article 5.5 del model OCDE disposa que l'autoritat competent de la jurisdicció sol·licitant, està obligada a aportar unes dades; mentre que en l'article 4 del Projecte de Llei desapareix aquesta obligació. Diu que pot ser però no diu que sigui obligatòria. És un greu error de l'article 4 que converteix una obligació i un dret de l'article 5.5 del model OCDE, en una espècie de suggeriment.

La Llei andorrana ha de crear l'obligació que la sol·licitud compleixi amb un seguit de requisits, entre ells els requisits estàndards que es deriven del mencionat model OCDE, però també una sèrie de requisits específics que tots els estats estan lluitant per introduir en els seus models, i que Andorra no

està fent, perdent les oportunitats que això dona lloc.

En concret direm que si comparem el contingut de l'article 5.5 del model OCDE amb l'article 4, hi ha una sèrie de problemes, de desencaixonaments que donaran lloc a un seguit de problemes en els quals no volem entrar per limitació de temps, però que ja hem estudiat i que hem publicat.

Per altre costat, el Projecte de Llei que ens ocupa no conté les disposicions necessàries per garantir les especificitats que permet el propi model de l'OCDE. I entenem que un cop feta les remissions al model OCDE mitjançant l'esmena proposada a l'article que no ha funcionat, seria necessari disposar dels drets i obligacions que garanteixen les especificitats en els acords. I aquí és on voldria anar.

Quant a les especificitats, abans hem analitzat una Proposta d'acord en la qual es volia vincular els convenis de doble imposició i els convenis d'intercanvi d'informació fiscal. En comissió es va proposar la possibilitat de seguir el que ha fet Jersey amb França i el que ha fet les Antilles Holandeses i Aruba amb Espanya, i vincular l'entrada amb efecte de la Llei per a dades posteriors a la data amb la qual s'estableix un seguit de condicions.

Per exemple, proposàvem que l'entrada en vigor per tota sol·licitud de dades per causes penals ha de ser posterior al dia 1 de gener del 2009. Per què? Perquè recordem que l'article 15 del model OCDE, diferencia entre les dades que s'ha d'intercanviar a efectes penals i a efectes civils. Recordem que la Llei 28/2008, que és la que ha estat derogada, ens especificava clarament que entrava en vigor l'1 de gener del 2009 l'intercanvi de dades a efectes fiscals. L'hem derogat, i ara el que passarà és que si no s'introdueix aquest diferent venciment per les causes penals i les causes civils, entrem en un buit que va des de l'1 de gener 2009 fins a la disposició que hi ha actualment a la Llei; fet que produirà una sèrie de tensions entre nosaltres i els països de l'OCDE.

Veiem per l'altre costat que l'entrada en vigor s'havia de diferenciar, les causes penals de les causes civils. De les causes civils dèiem que entràriem en vigor en la data en la qual l'estat en què ens demana la informació tingués un conveni de doble imposició. Aquest és el mecanisme més senzill per vincular convenis de doble imposició amb convenis d'intercanvi d'informació.

Malauradament, el CR si bé ha defensat una Proposta, com que han votat anteriorment de vincular-ho, no ha volgut introduir aquest element dins de l'articulat, que és on de veritat hagués tingut força. Llàstima que s'ha perdut aquesta oportunitat.

Per tant, la Proposta que hem votat anteriorment, nosaltres ens hem abstingut perquè era merament una qüestió de decoració política i no pas una qüestió de fons; com podem comprovar, ja que quan s'han fet les esmenes a l'articulat no s'hi ha volgut entrar.

Per altra qüestió, la data també pot estar vinculada a l'aixecament del tractament de paradís fiscal, com podem veure en els convenis que hi ha amb Aruba i les Antilles Neerlandeses amb Espanya, ja que en aquest Conveni queda clarament expressat que en el moment de la seva entrada en vigor s'aixeca el tractament de paradís fiscal d'aquests dos territoris per part d'Espanya.

Altres qüestions que es poden fer. Doncs, per exemple, que la sol·licitud d'intercanvi d'informació compleixi amb totes les exigències establertes a l'article 26 del model OCDE i de les disposicions del model OCDE d'acord d'intercanvi d'informació en matèria fiscal. Cosa que avui en dia no tenim aquesta especificitat.

Tercer, punt c. Que el ministeri encarregat de les finances no està autoritzat a lliurar a una altra jurisdicció cap informació tributària relativa a una persona física o jurídica de nacionalitat andorrana o relativa a una persona que les autoritats andorranes consideren com a resident legal al Principat d'Andorra. Permeti'm un exemple. Avui en dia hi ha molts empresaris andorrans que degut a la situació econòmica del país el que fan és prendre iniciatives empresarials fora d'Andorra. Tenint en compte la normativa espanyola en què la residència es diferencia pel concepte de residència administrativa i residència fiscal, es pot donar el cas que s'interpreti que una persona té residència fiscal a Espanya seguint el criteri del centre d'interès econòmic. I si el fisc espanyol considera que aquesta persona té un interès econòmic superior a Espanya que a Andorra, li pot aixecar acta sobre la base que el considera resident fiscal a Espanya. I d'aquestes n'hi ha un munt. I a partir d'aquesta constatació, fins i tot podria demanar informació a l'autoritat competent andorrana dels ingressos que té aquesta persona a Andorra per sumar-los a les rendes d'Espanya, i aixecar-li acta, sobretot.

Aquesta inseguretat, a la qual ens exposa ja que no s'introdueix el concepte dins d'aquesta Llei que no s'intercanviarà dades amb els que nosaltres considerem residents a Andorra, portarà una sèrie de problemes. Per tant, vostès no estan defensant ni els andorrans ni els residents a Andorra pels quals no han posat cap salvaguarda que impedeixi que es demani informació sobre les seves activitats per part dels fiscs d'altres països. I no entrem ja amb les

activitats d'empreses andorranes que poden fer operacions d'exportació.

Que la jurisdicció que surti de la informació tributària demostrï que la informació sol·licitada tingui rellevància fiscal! Fonamental.

Que la jurisdicció que sol·licita la informació tributària demostrï que no ha prescrit la causa! Fonamental.

Que tota comunicació per part de la jurisdicció que sol·licita la informació sigui en català i que porti una traducció jurada al català de tota la documentació, i vostès... vostès... ni CR, ni PS defensen el català, i ni el defensen davant d'estats com França i Espanya, que tenen aquesta llengua dins de la seva terra! Ni això fan. Ni defensen el català.

Que la jurisdicció que sol·licita la informació tributària demostrï que la sol·licitud d'informació relativa a una investigació en curs concreta i que no existeixi cap dubte que es pugui tractar de sol·licituds d'informació genèriques no vinculades a una investigació en curs! Si se sol·licita informació bancària la sol·licitud ha d'especificar clarament el nom de l'entitat financera, la sucursal, el número de compte, etc. I vostès no ho fan això. I no cal que els recordi els problemes que avui mateix està tenint Suïssa amb França degut al nivell d'exigència amb les especificacions que han de tenir les sol·licituds.

Que la jurisdicció que sol·licita la informació tributària demostrï l'origen de la cal de tota prova o indici rellevant per la sol·licitud en curs! Vostès no posen aquesta qüestió que és fonamental per evitar problemes com els que va tenir Liechtenstein amb el famós disquet tret de forma il·legal d'una entitat financera d'aquell país.

Que la jurisdicció que sol·licita la informació tributària porti la referència de la base jurídica sobre la qual es basa la petició, i que la jurisdicció que sol·licita la informació proporcionï per escrit al ministeri responsable de les finances un seguit d'informació detallada que es pot i que l'OCDE permet perfectament que es faci! Vostès no posen cap d'aquestes especificitats.

I per acabar, permeti'm dir-ne una que és fonamental.

Les sol·licituds d'informació haurien de quedar limitades a les rendes i operacions realitzades a partir de l'entrada en vigor, segons les disposicions que hem dit, separant fiscal i penal. I per què diem això? Perquè si tan sols es fa la clàusula de la retroactivitat tal com la proposen vostès, i un fisc com el d'Espanya, per exemple, demana les dades d'un compte aquí a Andorra i se li ha de donar el saldo en el moment d'entrada en vigor, el fisc espanyol ho té

molt fàcil. Considera aquell saldo com a renda de l'exercici, aixeca acta i ja has begut oli!

Per tant, el que nosaltres proposem és que siguin a rendes relatives d'aquell període, tenint en compte la nostra legislació, de forma que els saldos quedin protegits i blindats. I vostès no han fet això. I vostès estan exposant el nostre sistema financer. I no hi ha dret que facin aquestes coses. És un atreviment. És un atreviment i no hi ha dret que estiguin fent aquestes qüestions i exposant el sistema financer d'aquesta forma.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Hi ha alguna paraula?

Doncs, passem a la votació.

Vots a favor de l'esmena? Vots en contra? Abstencions? El resultat, si us plau.

La Sra. Montserrat Gil:

3 vots a favor, 14 vots en contra i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat queda refusada l'esmena i queda el text tal com ha sortit de la comissió.

Procedirem ara a la votació de l'article 4 amb el text tal com ha sorgit de la comissió.

Vots a favor de l'article? Vots en contra? Abstencions? El resultat.

La Sra. Montserrat Gil:

25 vots a favor i 3 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat queda aprovat l'article 4 d'acord amb el text sorgit de la comissió.

Passem a l'article 5, que també ha merescut una reserva d'esmena, la número 15 d'APC, que correspon a l'esmena número 51 de l'informe del ponent.

Intervé per defensar l'esmena el Sr. Eusebi Nomen.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies Sr. síndic.

I si em permet, expressaré la meua sorpresa davant el silenci de totes les altres forces amb la gravetat del que estem tractant aquí. Aquest exercici considero que no és adient d'una dinàmica democràtica del Consell General. Però entraré en l'esmena en concret.

Donat que com ja hem exposat en relació a la reserva de l'esmena per a l'article anterior, l'article 4, i donat que aquest article, el que ens ocupa ara, l'article 5, juntament amb el 4, són els que contenen les disposicions substantives que poden modificar les obligacions i drets del Codi penal segons els criteris dels qui consideren necessari mantenir la mencionada disposició derogatòria, -que per cert, no som nosaltres-, demanem a la Sindicatura que també consideri el fet que per coherència amb l'existència de la disposició derogatòria qualificada, aquest article també ha de ser qualificat, ja que, altrament, la derogació genèrica queda sense efecte per manca de contingut. I si finalment es considera que aquest article que ens ocupa ara entra en conflicte amb el Codi penal, entrarem amb problemes de nul·litat d'aquest article, ja que la derogació genèrica no seria aplicable.

En tot cas, el que estem fent aquí és incrementar la inseguretat jurídica, ja que tot això queda pendent de les actuacions davant dels tribunals que seran oportunament dutes a terme.

Quant a la consideració de les disposicions, aquest article 5 recull les disposicions de l'article 26.3 del model OCDE als convenis de doble imposició, i no recull les del conveni d'intercanvi d'informació fiscal; però amb un gran error, amb un gran problema que és que no inclou les limitacions contingudes en el mateix article 26, però en l'apartat 4, generant uns incòmodes conflictes amb les disposicions del model OCDE d'intercanvi d'informació fiscal. Fet que torna a generar inseguretat jurídica.

Per exemple, permeti'm citar que en relació amb l'article 7 del model OCDE d'intercanvi d'informació es plantegen els problemes següents. En relació a l'apartat b de l'article 5 del Projecte de llei, recordem que l'article 7.1 del model OCDE, -ara estic al model OCDE d'intercanvi d'informació fiscal-, disposa que la part a la qual se sol·licita una informació no està obligada a donar-la si les lleis o la pràctica normal del país sol·licitat no permetria a l'autoritat competent que sol·licita les dades obtenir aquesta informació dins el seu país. Cosa que va generar més d'un problema a la premsa i per part d'alguna entitat representativa de la societat civil andorrana, ja que això creava una sèrie de malentesos.

La veritat és que l'article 5 del Projecte de llei conté menys drets per declinar una sol·licitud que el que disposa l'article 7 del model OCDE, i no té sentit limitar els drets que dóna el model OCDE.

Per què limitem els drets que ens dóna el model OCDE? Hi ha molts casos en els quals no estem obligats a donar la informació que aquesta Llei no recull. I per què ho deixem això? Per què no ho posem a la nostra legislació nacional?

L'únic motiu... no... l'única conclusió, l'única conseqüència serà la creació de conflictivitat i d'inseguretat jurídica, que és l'últim que necessita Andorra en aquests moments.

I bé, si d'això també ha de rebre el seu silenci, doncs, serà perquè la societat andorrana es comenci a preocupar, que davant d'uns raonaments fonamentats com els que estic fent fins aquí, tan sols rebí el silenci que és el mateix que em va passar a la comissió legislativa, ja que vostès dos ja havien agafat un acord que després explicarem la base d'aquest acord.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Hi ha alguna paraula?

No?

Doncs, passem a la votació de l'esmena a l'article 5.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte, si us plau.

La Sra. Montserrat Gil:

Vota a favor 3 i vots en contra 25.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat queda refusada l'esmena i es manté el text de l'article 5 tal com ha sortit de la comissió.

Hi ha una demanda de votació complementària?

El Sr. Jaume Serra:

Entenc, Sr. síndic, que la interpretació que es dóna és que el vot a l'article és exactament el mateix que el de la supressió d'esmena, però en sentit contrari, 25 a favor i 3 en contra?

El Sr. síndic general:

Exacte.

El Sr. Jaume Serra:

Doncs, no hi ha res a dir.

El Sr. síndic general:

Doncs queda aprovat l'article 5 amb el text sorgit de la comissió.

Passem a l'article 6, que ha merescut també una reserva d'esmena, la número 16 del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, que correspon a la número 53 de l'informe del ponent.

Té la paraula per defensar l'esmena el Sr. Eusebi Nomen.

Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Ara entrem a l'article 6 que és relatiu al concepte de confidencialitat, i diu que "la informació tramesa a l'estat peticionari en aplicació de la present Llei roman confidencial, de la mateixa manera que la informació obtinguda en aplicació de la legislació interna d'aquell estat". I un es pregunta com podem fer perquè una Llei andorrana digui el que ha de passar o deixar de passar en un altre estat sobirà.

Aquesta extensió, més enllà de la nostra territorialitat és estranya, és legalment complicat per entendre que un article d'una Llei nacional tindrà efectes sobre el nivell de confidencialitat dins de l'estat que rebí la informació. Aquesta disposició és pròpia d'un acord entre estats en què els dos diuen sí estem d'acord en fer això. Però no un estat ha d'imposar a un altre.

La veritat és que es correspon perfectament a l'article 8 del model OCDE, però és clar, és un redactat pensat per un tractat que signen dos parts. No pas una Llei nacional, i amb el corresponent del model OCDE dels convenis de doble imposició.

Entenem que el que caldria fer és una remissió a les normes generals del model, però no pas que el Govern proposi en un Projecte de Llei que sigui Andorra la que determina la confidencialitat que té o deixa de tenir una cosa amb un altre estat amb un acord que s'ha de signar. És legalment sorprenent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Alguna paraula?

Passem, doncs, a la votació de l'esmena a l'article número 6.

Vots a favor de l'esmena? Vots en contra de l'esmena? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

3 vots a favor i 25 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat queda refusada l'esmena i queda vigent el text de l'article 6 tal com ha sortit de la comissió.

D'acord?

Passem a l'article 7, que també ha merescut una reserva d'esmena, la número 17 del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, que correspon a l'esmena número 55 de l'informe del ponent.

Intervé, doncs, per defensar l'esmena el Sr. Eusebi Nomen.

Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Ara entrem en un article relatiu a les despeses, com es paguen les despeses que comportarà tota aquesta gestió. I tenim un article que diu que "l'estat peticionari satisfà a l'Estat andorrà les despeses directes que comporti proporcionar la informació objecte de la petició, i que dins d'aquestes despeses directes s'inclouen les de l'administració ordinària", -per tant, això ja no seria pas tan directe, però ho deixarem aquí-, "així com les despeses generals, que es deriven de l'examen i el tractament de petició d'informació formulada per l'estat requeridor".

En tot cas, són unes disposicions que xoquen, ja que de nou és legalment complicat pretendre que un article d'una Llei nacional pot disposar que l'altre estat ha de pagar les despeses directes. El model OCDE en el seu article 9 disposa clarament que aquesta qüestió s'ha d'acordar entre els estats signants. I que per tant, és una qüestió que no es pot decidir unilateralment, ni es pot imposar per Llei nacional, ja que específicament diu que s'ha de decidir de forma conjunta.

Aquesta disposició és pròpia de l'acord entre els estats i no d'una Llei nacional. Com que es correspon a l'article 9 del model OCDE, hagués sigut adient fer una remissió i no pas imposar que passa amb les despeses en una Llei nacional.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Alguna paraula?

No?

Passem, doncs, a la votació de l'esmena.

Vots a favor de l'esmena a l'article 7? Vots en contra de l'esmena? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

Vots a favor 3 i vots en contra 25.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat, queda refusada l'esmena i es manté el text tal com ha sorgit de la comissió l'article número 7.

Passem a l'article número 8, que també ha merescut una reserva d'esmena, la número 18 del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, que correspon a l'esmena número 57 de l'informe del ponent.

Sr. Nomen teniu la paraula per defensar l'esmena.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

I ara entrem, després d'aquestes dues que eren qüestions menors a una qüestió fonamental, que és la de les garanties processals que donem a les persones a les quals es demana la informació i que hem de seguir al llarg de tota aquesta qüestió. És a dir, la que es titula "procediment de notificació i d'oposició", que és fonamental a tots els països, és el camí en el qual tots els països estan fent el màxim possible per garantir la privacitat de les persones, per garantir la seguretat de les persones.

Aquí a Andorra se salta totalment el que s'està fent a tot arreu i el que la pròpia OCDE permet. L'OCDE diu claríssimament que es tracta d'una cooperació administrativa per intercanviar tant dades fiscals de caire penal com dades fiscals de caire civil. I diu clarament l'OCDE, i és perfectament legítim, que un estat permeti uns procediments específics, unes garanties específiques pels casos relatius a dades penals i uns altres per casos relatius a dades civils.

La nostra Llei contempla unes úniques garanties processals i que són extrems del Codi de l'Administració, i bàsicament són en el nivell més baix de garanties en aquesta qüestió.

Per tant, el problema fonamental d'aquesta Llei seria que com que entén que la cooperació és

administrativa, proposa garanties processals administratives sense donar les garanties per casos penals. La realitat és que atès que els acords d'intercanvi d'informació fiscal i convenis de doble imposició, seguint els criteris internacionals actuals i que recullen els dos models de referència de l'OCDE, estableixen la cooperació administrativa per intercanviar dades fiscals referents tant a casos penals com a casos civils.

Atès que seguint els criteris internacionals actuals recollits en els treballs de l'OCDE es considera que la cooperació administrativa per a l'intercanvi de dades fiscals pot seguir procediments que comportin garanties específiques segons si les dades són relatives a casos fiscals o garanties específiques si són relatives a casos administratius civils en el país en el qual se sol·liciten les dades.

Atès que el nostre Codi penal tan sols, -i això és fonamental-, tan sols considera el frau fiscal per un cas molt específic que és l'impost sobre les rendes de l'estalvi, article 248 de la Llei 9/2005, qualificada del Codi penal.

Atès que es deroguen les disposicions de la Llei 28/2008, relativa a certes formes de frau fiscal i el procediment a seguir, ens quedem sense normes penals, altres que les relatives a la fiscalitat de l'estalvi. Andorra no té normativa penal després d'aquesta Llei, altra que la relativa a la fiscalitat de l'estalvi.

Per tant, ens trobem que la via de cooperació judicial per casos de frau fiscal queden limitats als relatius a les rendes de l'estalvi, donat que aquesta Llei tan sols crea un procediment, -el que ens ocupa ara-, que és essencialment relatiu al Codi Administratiu, ens trobem que la cooperació administrativa de l'OCDE per a dades relatives a casos penals queden restringides les garanties processals administratives. I aquesta situació crea una coalició normativa i, per tant, una important inseguretat jurídica, i en tot cas comporta un xoc amb les disposicions del Codi penal si les dades són relatives a casos de frau fiscal a les rendes de l'estalvi.

En conseqüència, entenem que en primer lloc aquest article ha de ser considerat com a qualificat. Això d'entrada.

I la realitat és que el procediment disposat a l'article 8 del Projecte de Llei està basat en el Codi de l'Administració, i en alguns casos escurça els terminis fins a límits fora de la realitat, i deixa sense les garanties necessàries si les dades són per a casos penals. I el Govern ens va dir "Oh, és que l'OCDE ens obliga a 90 dies com a màxim". És clar que sí. Però no per això s'han de treure les possibilitats de

recurs ni de defensa. O és que només 90 dies i que la gent no pugui fer recursos! Mai vist això!

Per tant, amb aquesta Llei es pretén deixar sense unes vies de garantia que avui en dia existeixen, i hem de recordar que les dades sol·licitades poden ser tant relatives a casos fiscals de caràcter civil o administratiu, com a casos fiscals de caràcter penal. Per tant, nosaltres proposem maximitzar les garanties processals, i donar la transcendència que pot tenir el lliurament d'una informació. S'ha de seguir un procediment que garanteixi que no es pugui produir cap error en el lliurament de la informació. De fet, per evitar aquests problemes, l'esmena que proposem segueix les garanties processals de la fiscalitat de l'estalvi, de forma que no hi pugui haver cap conflicte.

I trobo francament perillós que vostès s'hagin descuidat del fet que a Andorra el frau fiscal està acotat als casos de la fiscalitat de l'estalvi, i que la via penal no pot anar per cap altre cas. I que la Llei que vostès plantegen aquí diuen i repeteixen que és tan sols relativa a l'evasió fiscal i que no considera el frau fiscal. I per tant ens quedem descoberts de les eines legals necessàries per aquests casos.

En tot cas, tot això, l'únic que fa és incrementar la inseguretat jurídica al país: fet que no és exactament el que demanen els clients del sector financer; fet que no és exactament el que demanen els empresaris andorrans; fet que mai de la vida ha demanat la ciutadania andorrana. I no hi ha dret que vostès augmentin la inseguretat jurídica d'aquesta forma i eliminin les garanties processals per als casos penals i deixin al descobert a les persones en aquests casos.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Alguna paraula?

Passem, doncs, a la votació de la reserva d'esmena a l'article 8.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte, si us plau.

La Sra. Montserrat Gil:

Vots a favor 3 i vots en contra 25.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat queda refusada l'esmena i es manté el text de l'article 8 tal com ha sortit de la comissió.

Passem a la reserva d'esmena següent, que correspon a la número 19 del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, i que correspon a la número 59 de l'informe del ponent.

Es tracta d'un article d'addició que vindria, en tot cas si fos aprovat, després de l'article 8.

Passo la paraula al Sr. Nomen per defensar l'esmena.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí, Sr. síndic.

Si vol defenso l'esmena, però donat que portem una hora i mitja no sé si vol fer algun descans, perquè encara queda una estona.

El Sr. síndic general:

No, no.

El Sr. Eusebi Nomen:

No en vol fer?

El Sr. síndic general:

De moment no.

El Sr. Eusebi Nomen:

Perquè jo sí que en voldria fer, si m'ho permet. Com que ningú parla, doncs, dic bé.

El Sr. síndic general:

Doncs, fem aquest article i farem una pausa després.

El Sr. Eusebi Nomen:

Molt bé.

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, és clar, els que estan al públic és més descansat.

Simplement dir que la motivació és perquè aquesta esmena completa l'esmena anterior i crec que és fonamental un article en què es deixin ben clars quin són els drets de la persona interessada. Sense cap dubte i deixar ben clar i donar la seguretat jurídica adient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Hi ha alguna paraula?

Doncs, passàrem a la votació de l'esmena.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

Vots a favor 3 i vots en contra 25.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat queda refusada l'esmena i no hi ha aquest article addicional al text.

Doncs, suspenem la sessió durant 10 minuts.

(Són les 17.35 h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 17.45 h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Reprenem, doncs, la sessió.

A l'article 9 no hi ha reserva d'esmena. Proposo, doncs, la votació a l'article 9.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

25 vots a favor i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat, queda aprovat l'article 9.

Passem a l'article 10. En aquest cas tampoc hi ha cap esmena a l'article 10.

Procedirem, doncs, a la votació.

Vots a favor? Perdó, vots a favor de l'article 10?

No hi ha cap esmena, eh?

Vots en contra? Abstencions?

Doncs, a la vista del resultat, vist que és per unanimitat, queda aprovat l'article.

Passem a la reserva d'esmena número 23, del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, que correspon a l'esmena número 60 de l'informe del ponent.

I es tracta en aquest cas, també, d'una addició d'un nou article.

Passo la paraula al Sr. Nomen per defensar l'esmena.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta disposició addicional és aquella, doncs, que introdueix la supervisió bancària en base consolidada, i sobretot introdueix l'actuació supervisora *in situ*. Permeti'm llegir l'apartat 2, que diu: "Quan l'intercanvi o l'actuació supervisora *in situ*" -és a dir que l'autoritat de l'altre país vindria aquí a Andorra- "fàci referència a dades que incloguin informació sobre clients d'una entitat financera del Principat, l'INAF amb caràcter previ a qualsevulla declaració, ha de notificar la demanda a l'entitat bancària i a la persona o les persones interessades.", però en tot cas es permeten les inspeccions *in situ*.

El Sr. síndic general:

Perdó, Sr. Nomen, em sembla que no esteu parlant de la mateixa esmena. És la reserva d'esmena 60 de l'informe del ponent.

El Sr. Eusebi Nomen:

Quina és aquesta? Quin article és?

El Sr. síndic general:

Es proposa addicionar un nou article...

El Sr. Eusebi Nomen:

Ah sí, bé, que abans estava posada al final.

Bé, perfecte, gràcies Sr. síndic.

A l'ordre anterior estava al final.

El tema de les inspeccions fiscals a Andorra, que diu, proposem un text addicional que és: "les inspeccions fiscals a Andorra són potestat exclusiva de les autoritats fiscals andorranes i no es permet en cap cas la realització o participació a inspeccions fiscals en territori Andorrà per part d'autoritats fiscals d'altres jurisdiccions."

I això és com a mesura que vam considerar oportuna donat que el Projecte presentat pel Govern plantejava la possibilitat de fer inspeccions *in situ* a través del Banc Central o de l'autoritat financera dels altres països amb els quals s'establiessin acords de supervisió bancària en base consolidada. I perquè aquests problemes no derivin com va derivar en el seu moment el cas de la UBS als Estats Units, que recordem que va començar d'una forma prou complicada, i ja hem vist com ha acabat, volíem

deixar molt clar que de cap manera podia haver-hi cap responsable de cap altre territori dins d'Andorra per qüestions d'inspeccions fiscals.

La nostra sorpresa és que aquesta esmena va ser rebutjada en comissió, quan el que fa és donar unes importants garanties als ciutadans d'aquest país. No sé pas quin és l'objectiu que tenen els altres grups parlamentaris. Si és que pretenen que sí que les autoritats fiscals d'altres països poden personar-se aquí o col·laborar, o que els acords d'intercanvi d'informació fiscal poden considerar normes d'aquest tipus com es dona el cas en algunes ocasions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Alguna paraula?

Passem, doncs, a la votació de la reserva d'esmena.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Doncs, hi ha un empat. Cal, doncs, procedir a un segon torn.

Segona votació. Doncs, tornem a procedir a la votació.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte

La Sra. Montserrat Gil:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Doncs, mantingut el mateix empat, queda refusada l'esmena i, doncs, no hi ha aquest article adicional.

L'esmena no prospera i, doncs, el text queda sense el text.

Passem a la disposició adicional. També ha merescut una reserva d'esmena, es tracta de la reserva d'esmena número 20 d'Andorra pel Canvi, que correspon a l'esmena número 63 de l'informe del ponent.

Intervé per a la defensa el Sr. Eusebi Nomen.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Entenc bé que estem a les esmenes de la disposició adicional?

Molt bé.

Aquesta disposició és una disposició molt perillosa, ja que introdueix la supervisió bancària en base consolidada. És a dir, una qüestió d'intercanvi i de vigilància de dades financeres d'entitats financeres dins d'una Llei relativa a l'intercanvi de dades fiscals. Són dos coses que no tenen res a veure.

El Projecte de Llei té per objecte i recordem el seu article primer, té per "Objecte i àmbit d'aplicació. Aquesta Llei regula els principis generals d'aplicació en el marc de l'intercanvi d'informació en matèria fiscal entre el Principat d'Andorra i els Estats, amb els quals s'atorga ja sigui un acord d'intercanvi d'informació, a nivell administratiu, en matèria fiscal o bé un conveni de doble imposició, amb clàusules d'intercanvi d'informació."

Per tant, tenim un article primer que diu que té per objecte i àmbit d'aplicació una cosa que no té res a veure amb el contingut d'aquesta disposició. La qüestió de la supervisió bancària en base consolidada, doncs, queda fora de l'objecte i àmbit de la Llei.

Aquesta disposició dins una Llei d'intercanvi de dades fiscals pot ser origen de confusió, ja que la supervisió bancària en base consolidada no s'aplica pas per qüestions fiscals, sinó per qüestions de control financer per garantia de la salut que els bancs no agafin riscos massa forts. És a dir, si un banc d'un país té una sucursal en un altre país, doncs, vol saber què està fent aquella sucursal. De la mateixa forma que l'altre país vol saber què està fent la casa mare. Perquè qualsevol problema de la casa mare o de la sucursal pot comportar problemes a l'altre país, i per això es fa aquesta supervisió bancària, sempre en base consolidada, mai a nivell dels comptes.

Excepte en el cas de les sucursals, que com diu la normativa comunitària, des del 2006 s'estableix la possibilitat de fer inspeccions *in situ* quan es tracta de sucursals; tan sols de sucursals. Quan es parla d'inspeccions *in situ* a Europa, seguint la normativa comunitària és essencialment per a la verificació de sucursals.

Per tant, aquesta disposició dins d'una Llei d'intercanvi de dades fiscals pot ser origen de confusió ja que la supervisió bancària en base consolidada no s'aplica pas per qüestions fiscals, sinó financeres.

Per altre costat, aquesta disposició en el seu apartat segon introdueix l'activitat supervisora *in situ*, fent referència a dades que incloguin informació sobre clients d'una entitat financera del Principat. Disposició que queda totalment fora de lloc en el cas d'Andorra, ja que la supervisió en base consolidada i seguint la directiva 2006, les supervisions *in situ* queden reservades als casos de sucursals. I digui'm vostè com podria una banca estrangera tenir una sucursal aquí a Andorra. I per tant, donat que aquest fet no es pot produir, l'aparició d'aquest apartat segon amb les inspeccions *in situ*, l'únic que fa és afegir confusió i inseguretat jurídica al nostre país.

Està clar que la supervisió bancària en base consolidada és una qüestió important, molt important i urgent, que ha de ser objecte d'una altra llei independent de la Llei d'intercanvi d'informació fiscal, i al mateix temps es podria aprofitar per introduir totes aquelles disposicions necessàries perquè la nostra banca es pugui desenvolupar de forma professional i amb igualtat de possibilitats de competència fora d'Andorra.

A sobre, aquesta disposició presenta uns problemes que han donat lloc, a què, sembla ser, tant l'ABA com l'INAF, han presentat al Govern unes propostes de correcció del text. Degut a què aquest text no s'ha pogut esmenar, la prudència demana la seva retirada. I que de forma urgent es faci un projecte de llei específic que reculli les necessitats de l'ABA i de l'INAF i de la resta de la societat en aquestes qüestions.

I en aquest sentit és molt important assenyalar les constàncies en acta que es van fer en la Comissió de Finances, que ara no reproduiré, però sí que he de mencionar allò essencial i que és el següent. La Comissió de Finances quan tractàvem aquesta qüestió, tant per part del CR com per part nostra, va sortir la inquietud del que passava amb uns documents que havia lliurat l'ABA i que havia lliurat l'INAF en relació a les necessitats de modificar aquest text.

I vam demanar al Grup Parlamentari Socialdemòcrata que fes, si us plau, la consulta al Govern si era cert o no era cert que existia o que no existia una proposta d'esmena, uns informes, una comunicació, unes manifestacions escrites, qualsevol que fos la forma del document, per part de l'Associació de Bancs d'Andorra o de l'Institut Nacional Andorrà de Finances. Aquestes dues institucions demanàvem que es consideressin certes esmenes a tot el text, però en concret a aquestes disposicions. L'endemà, en comissió, vam preguntar al Grup Parlamentari Socialdemòcrata si portava els textos. I el seu portaveu ens va informar que el Govern els va manifestar que, efectivament, el

Govern li havia dit que havia obtingut el criteri de l'INAF i de l'ABA. I que consultat novament el Govern els ha complementat la informació dient que en el marc de la preparació del Projecte de llei o després de la presentació a tràmit parlamentari del mateix, el Govern havia rebut una nota interna de l'INAF i un document sense encapçalament ni signatura de l'ABA, que feia referència a la disposició addicional, i en el qual se sol·licitaven unes modificacions prou importants.

Però quina va ser la nostra sorpresa, que el Govern va manifestar al Grup Socialdemòcrata, i així ens ho va fer transmetre, que no ens els pensava donar aquests documents. Que encara que estiguéssim trametent, discutint, treballant, transaccionant aquesta esmena, i que consideràvem que era necessari veure quines eren les inquietuds de l'ABA i de l'INAF que havien demanat unes esmenes sobre aquests documents, el Govern es va negar a lliurar-los, dient que si volíem alguna cosa que utilitzéssim el procediment legalment establert per fer el control necessari al Govern. I degut a això, vam haver de fer la corresponent demanda d'informació a través de la Sindicatura.

Trist! Trist! Que en la comissió legislativa estiguem treballant una esmena d'una disposició que entenem que el sector financer necessita, que demanem al Govern que ens faci a mans la còpia del document tramès per l'INAF i l'ABA expressant les seves inquietuds, desacords, comentaris, millores, el que sigui, no vull entrar en què era exactament, i que el Govern ens digui que no ens els dona!

Si aquest és un exercici de transparència, si aquest és un exercici d'obertura, si aquest és un exercici de mans obertes i mans esteses; jo tinc un altre concepte de treballar junts. I per tant, vam sol·licitar aquests documents. Malauradament, aquest article no es va poder esmenar. Motiu pel qual demanem que sigui suprimit, i que en un article posterior el treballem i tinguem en compte les inquietuds de la societat civil.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Alguna paraula?

Sí, Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Pretendre regular en una sola disposició addicional els acords a establir entre autoritats supervisores del

sistema financer i/o acords amb bancs centrals d'altres països és, qualificant-ho bondadosament, excessivament ambiciós. Si a més la disposició addicional es fa en una llei que es titula Llei d'intercanvi d'informació en matèria fiscal la disposició addicional, també ho qualifico bondadosament, és xocant.

Com que el Grup Parlamentari Reformista té la convicció, potser cànida, que els redactors i/o els inspiradors de les lleis no hi posen articles a les lleis sense motiu, varem pensar que el Govern d'Andorra i/o el Grup Parlamentari Socialdemòcrata que els hi dóna inequívocament suport explicarien abastament i responsablement el motiu d'aquest afegit addicional tardaner i del que el Grup Parlamentari Reformista no en tenia coneixement previ. La desconeguda redacció de la disposició addicional ja va ser motiu de reflexió en seu parlamentària per part del Sr. Baró el dia que varem debatre l'esmena a la totalitat a la Llei que avui votem.

Per altra banda, aquesta candidesa ens va portar a presentar una esmena de modificació a la disposició addicional amb la pretensió de transaccionar el text, un cop varem disposar de les motivacions, els informes, els documents amb o sense títol, les notes de treball, els faxos, els mails, les comunicacions de qualsevol ordre firmades o no de pares coneguts o no, o fins i tot, una simple i contundent explicació verbal que pogués suplir els documents esmentats i pogués convèncer-nos de la bondat de la disposició addicional i establir-ne un text transaccionat, -com ja he dit. Varem també demanar el que ens va semblar obvi, un informe de l'INAF en relació a aquest tema, -això ja s'ha dit abans en la intervenció del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi-, que en aquest assumpte l'INAF n'és l'actor principal, la "prima dona" m'atreviria a dir.

Malauradament no ha estat possible. No hem disposat de res del que he esmentat, res. És xocant, ja ho he qualificat bondadosament abans, que la feina de la Comissió de Finances es trobi, tan i tan escapçada, almenys en aquest assumpte.

Srs. del Govern, no hagués estat normal acompanyar el Projecte de llei de la documentació i antecedents perquè el Consell s'hi pugui pronunciar tal com estableix l'article 92 del Reglament del Consell?

Davant aquesta situació el Grup Parlamentari Reformista va votar en contra de la disposició addicional, i en va fer esmena i avui farà el mateix recolzant la reserva d'esmena que ha fet el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi. Ho va fer en comissió i ho tornarà a fer avui.

Ho sentim però no s'han esvaït els dubtes que tenim en relació a:

Primer. La urgència d'incloure la supervisió en base consolidada mitjançant una disposició addicional enfront de la modificació de la Llei de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, i això no ha estat explicat ni justificat.

I dic d'urgència perquè la necessitat de regular i millorar la feina de l'organisme supervisor la comparteix el Grup Parlamentari Reformista. Per altra banda, la Llei que avui discutim i aprovarem és la millor prova que el Consell General disposa de mecanismes per fer tramitacions que no es dilatin en el temps. Una cosa és la urgència i una altra molt diferent és la precipitació.

Segon. L'insuficient redactat: que no contemplava altres possibles acords amb entitats supervisores més enllà dels bancs centrals, com podrien ser per exemple les supervisores de mercats de valors organitzats (El CNMV, en el cas espanyol).

Insuficient redactat que no precisa amb claredat els àmbits d'actuació, límits, i col·laboració entre supervisors per les inspeccions *in situ*.

Tercer. L'insuficient redactat en relació a la seguretat jurídica de les persones eventualment afectades i a les que se'ls hi ha de garantir la més elemental confiança en un tema que afecta a la informació rellevant, confidencial i sensible. Redactat que a demés no està en consonància amb el que preveu la legislació similar en països veïns.

I per últim i acabo Sr. síndic.

La gran diferència que hi ha entre la col·laboració administrativa en matèria d'intercanvi d'informació (recordo objecte i àmbit d'aplicació d'aquesta Llei) amb la feina de supervisió d'entitats del sistema financer.

Val la pena recordar que tal com s'estableix en la seva pròpia Llei, l'INAF promou i vetlla pel bon funcionament i l'estabilitat del sistema financer.

Que en el cas que ens ocupa (supervisió en base consolidada) vol dir l'anàlisi dels riscos del conjunt de les participacions d'uns grups financers i de forma molt especial els que vagin associats a la seva solvència.

És a dir, i per fer-ho així d'entenedor, tot l'actiu, quasi res i tot això en una disposició addicional.

Acabo ja Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Reformista vol un reforçament de la feina i de l'abast de la feina del nostre supervisor del sistema financer i es posa a la disposició per debatre totes les modificacions legislatives que s'escaiguin, però no des de la urgència no explicada i documentada que només pot portar a la precipitació i als conseqüents errors.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Només vull manifestar, en relació a la primera exposició, la del Sr. Nomen, que no totes les afirmacions que avui s'han fet aquí es corresponen amb les que es van fer a nivell de la comissió, i em remeto al text de l'acta que no està aprovada, quan s'aprovarà. Però bé, a aquest em remeto.

Pel que fa a la resta, doncs, no s'han aportat nous elements. Nosaltres vam aportar els que van caldre a la comissió. Seguint amb la mateixa tònica, no farem ara cap intervenció.

El Sr. síndic general:

És per al·lusions?

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí, per al·lusions a les manifestacions del Sr. Rodríguez, que manifesta que el que dic no es diu en la realitat. Simplement dir-li que tots hem rebut l'acta quarta i cinquena de les comissions. El que he llegit és un retalla i enganya del contingut de l'acta.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per al·lusions, i ho deixarem aquí.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Reitero que no és així.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Deixarem l'acta de la Comissió de Finances a la Comissió de Finances i passem doncs, a la votació de la reserva d'esmena corresponent a la disposició addicional.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte, si us plau.

La Sra. Montserrat Gil:

Vots a favor 14 i vots en contra 14.

El Sr. síndic general:

Sr. Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, demanaria que es votés l'article a continuació.

El Sr. síndic general:

És que prèviament hi ha un empat, i s'ha d'anar a una segona votació.

Doncs, procedim a la segona votació tenint en compte que hi ha hagut un empat de 14/14.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El resultat.

La Sra. Montserrat Gil:

Vots a favor 14 i vots en contra 14.

El Sr. síndic general:

Doncs, constatat pel segon torn que hi torna a haver empat, no passa l'esmena i queda el text de la disposició addicional tal com ha sorgit de la comissió.

I acte seguit, passarem, doncs, a la votació del text de la disposició addicional tal com ha sorgit de la comissió.

Vots a favor de la disposició addicional? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

Vots a favor 14 i vots en contra 14.

El Sr. síndic general:

Doncs, constatat aquí també un empat, procedim a una segona votació sobre el text de la disposició addicional.

Vots a favor del text? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

Vots a favor 14 i vots en contra 14.

El Sr. síndic general:

Doncs, la disposició addicional és desestimada i desapareix del text de la Llei.

Passem a l'article següent, a la disposició derogatòria. En aquest cas no hi han hagut esmenes a la disposició derogatòria.

Algú vol la paraula.

Sí, Sr. Nomen.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí, en aquesta derogatòria, tan sols vull expressar que m'agradaria un moment de reflexió per part de tots. Ser molt conscients que aquesta derogatòria deixa Andorra sense via penal per l'intercanvi de dades altre que el frau relatiu a la fiscalitat de l'estalvi. I que per tant, passem a tenir un buit legal important, tal com he expressat anteriorment.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Alguna altra paraula?

Passem, doncs, a la votació de la disposició derogatòria tal com està redactada.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

25 vots a favor i 3 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat queda aprovada la disposició.

Recordo que es tracta d'una disposició derogatòria amb caràcter qualificat.

Passem a la disposició final primera, en la qual tampoc hi ha cap esmena.

Passem, doncs, a la votació directament.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

25 vots a favor i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat queda aprovada la disposició final primera.

La disposició final segona també ha merescut una reserva d'esmena, la número 21, presentada pel grup Andorra pel Canvi, que correspon a l'esmena número 72 de l'informe del ponent.

Sr. Nomen teniu la paraula per defensar-la.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta és una disposició fonamental, que és la relativa a la retroactivitat, és a dir, a partir de quin moment i per quines dades es comença anant aplicant els intercanvis d'informació.

Nosaltres entenem que seguint el model OCDE en el seu article 15, que és el que contempla, entre altres, aquestes qüestions, això hauria de fer part d'un articulat i no pas d'una disposició final. Però deixant a part aquestes qüestions de forma, allò important és que la disposició final diu: "Aquesta Llei és d'aplicació per les peticions d'informació cursades en mèrits dels acords d'intercanvi d'informació o dels convenis de doble imposició que s'atorguin després de la seva entrada en vigor i que facin referència a exercicis fiscals posteriors a la data de signatura dels esmentats instruments o a obligacions fiscals generades a comptar de la mateixa data."

Molt bé. Ja hem vist que a partir d'avui, com que no passa res amb la disposició derogatòria, passem a no tenir en vigor les disposicions de la Llei 28/2008 relativa al frau fiscal, que entrava en vigor l'1 de gener del 2009. Avui hem derogat aquelles disposicions, i per tant, donat que la nostra Llei entra en vigor a partir de quan se signin els convenis, passem a tenir un buit des de l'1 de gener fins ara, a partir del moment en què s'aprovi aquesta Llei. Creant de nou inseguretat jurídica, confusió entre les persones que es vegin afectades per aquestes qüestions.

L'entrada en vigor dels acords no s'ha de tractar en una disposició final, sinó que ha de formar part de les especificitats que permet l'article 15 del model OCDE. Per tant, ha de formar part de l'articulat, tal com hem proposat, i ha de marcar una entrada en vigor diferent per a la informació relativa a causes penals, que entenem que havia de ser l'1 de gener del 2009, seguint amb les disposicions de la Llei 28/2008, i la informació relativa a causes civils i administratives, que com hem dit abans, creiem que havien d'estar vinculades amb l'entrada en vigor dels convenis de doble imposició. Però en tot cas, ha de ser una data diferent que les de les causes penals.

Ens trobem amb el problema de la retroactivitat pels casos penals, una que deroga la Llei 28/2008, i que crea uns problemes importants d'inseguretat jurídica, però sobretot, incomplim el compromís davant dels països de l'OCDE que representava la Llei 28/2008. Recordem que s'establí un procediment d'intercanvi de dades per casos de frau fiscal amb els països de l'OCDE. I el primer que fa Andorra és derogar aquesta Llei sense establir el marc

corresponent per casos fiscals, altres que els que es deriven de la fiscalitat de l'estalvi.

Per altra banda, aquesta Llei no té en compte la retroactivitat segons la data de la renda. I permeti'm que li posi un exemple. Amb aquesta Llei, amb aquesta retroactivitat, si el fisc d'Espanya demana, a partir del moment en què es faci el conveni amb Espanya i a partir del moment en què entri en vigor aquesta normativa, demana les dades d'un compte bancari d'un ciutadà espanyol, i és procedent lliurar-lo; la hisenda espanyola què farà? Veurà el saldo que té aquest compte i el que farà simplement és considerar el saldo del primer període com una renda d'aquell període, ja que en l'exercici anterior no s'havia declarat aquest saldo. I per tant, és un increment patrimonial que es computa als efectes fiscals com una renda de l'exercici.

I aquest és un enorme error. El que s'ha de fer és una clàusula de retroactivitat que s'apliqui a partir de les rendes obtingudes en un determinat moment, alliberant els saldos anteriors.

Aquesta argücia, aquesta especificitat que molts països estan aplicant, Andorra se l'ha deixat.

I diu molt poc de les seves capacitats tècniques. I diu molt poc de la seva voluntat de protegir el sector financer. I diu molt poc de la seva capacitat de protegir el model econòmic i social d'Andorra. I no puc entendre com, després de les moltes vegades que ho hem explicat, segueixen entossudits en no acceptar aquesta condició.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sí, Sr. Gabriel.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

Hem sentit atentament, hem escoltat el president d'APC, amb el qual compartim, si més no, el neguit i aquest sentiment que tots tenim de defensar el país. I el que no compartim ni podem compartir, doncs, una acusació que no treballem amb pro quan treballem al Consell, quan venim al Consell o quan anem a la comissió.

No sé si he seguit bé, però em sembla que defensàvem l'esmena 75 ara o la 72?

(Se senten veus)

Bé, doncs, així m'esperaré al proper punt la meva intervenció, ja que la meva intervenció anava potser més encarada cap a l'altra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Hi ha alguna altra paraula?

Passarem, doncs, a la votació de la reserva d'esmena. Es tracta de la reserva d'esmena corresponent a l'esmena número 72 de l'informe del ponent, a la disposició final segona.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

A favor 3 vots i en contra 25 vots.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat queda refusada l'esmena, i per tant, es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Doncs, passem a la disposició final tercera, que també ha merescut una reserva d'esmena, la número 22 d'Andorra pel Canvi, que correspon a la número 75 de l'informe del ponent.

Intervé per defensar l'esmena el Sr. Eusebi Nomen.

Teniu la paraula Sr. Nomen.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies Sr. síndic.

És una esmena relativa a la disposició final tercera que diu que aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al BOPA. L'endemà.

El problema que tenim en aquests moments és que des de la posició privilegiada d'un conseller general per accedir a la informació del que està passant a Andorra, no hem aconseguit tenir cap constància que des del Ministeri de Finances s'hagi creat l'equip humà necessari per gestionar aquestes qüestions, per gestionar els intercanvis d'informació. No tenim cap constància que s'hagin iniciat converses des del Ministeri de Justícia amb la justícia, per veure que pot necessitar la justícia i fer-lo a mans, posar a disposició els pressupostos necessaris per tenir les capacitats i els recursos necessaris per gestionar aquesta qüestió, que com hem vist amb el cas recent entre França i Suïssa. França ha manifestat que tenia les dades de tres mil persones que... per tant, estem remenant xifres que poden ser importants.

El més preocupant és que com hem vist, ha desaparegut la via penal en la nostra legislació,

excepte pels casos de la fiscalitat de l'estalvi, i hem vist que serà un funcionari del Ministeri de Finances, que segons la informació que ens ha fet partícips el Govern, serà una persona amb un sou o amb una despesa de mil dos-cents euros al mes. I aquesta persona amb unes capacitats corresponents a mil dos-cents euros per mes serà la que decidirà com es trameten aquestes sol·licituds, com es gestionen, com es fan, com es deixen de fer, si es lliura la informació, si no es lliura, si s'envia, si no s'envia, si s'accepta el recurs, si no s'accepta. Mil dos-cents euros al mes! Però això sí, si té qualsevol dubte podrà consultar amb un expert, i tindrà un pressupost de mil euros al mes. Sort que tindrà ajuda externa.

Si no fos per la gravetat de les circumstàncies, semblaria una situació còmica. I davant d'aquest veritable desgavell en l'execució que és potestat del Govern, no dic pas el contrari, sinó que tan sols el que dic és que des del Consell General diem, "Miri, escolti, això no és seriós".

Per tant, jo no crec que vostès estiguin capacitats perquè això entri en vigor l'endemà de la seva publicació. Tinguin una mica de temps, facin els deures. Però només que tinguin tres mesos per fer els deures i tenir alguna cosa amb cara i ulls per gestionar aquestes qüestions.

És deplorable la situació en la que ens estan posant vostès. Deplorable. I volia expressar-ho amb aquesta reserva d'esmena.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra paraula?

Passem, doncs, a la votació de la reserva d'esmena a la disposició final tercera.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

3 vots a favor i 25 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat queda refusada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

El Sr. síndic general:

Passem ara... -acabades ja totes les esmenes i aprovat l'articulat de la Llei- passem a les esmenes corresponents a l'exposició de motius.

Recordo que hi ha 9 esmenes presentades a l'exposició de motius.

Les tractem una per una? Les vol agrupar? Sr. Nomen.

El Sr. Eusebi Nomen:

Donada la gravetat i la complexitat dels temes a tractar demanaria de tractar-les una per una.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a la reserva d'esmena núm. 1 d'Andorra pel Canvi, que correspon a l'esmena número 4 de l'informe del ponent.

Teniu la paraula per defensar l'esmena.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Comencem pel paràgraf que diu: "*L'evolució de la crisi financera i econòmica internacional i la reunió del G20, el 2 d'abril del 2009 a Londres, han assenyalat una clara voluntat de la comunitat internacional a adreçar avançar en la transparència en l'activitat financera.*".

Ja hem demanat una esmena de modificació que digui una altra qüestió i que es centri sobretot en la qüestió de l'intercanvi de la cooperació internacional en assumptes fiscals per mitjà de l'intercanvi d'informació. Per què? Perquè un problema que trobem al llarg de tota aquesta Llei és que es centra en les qüestions fiscals derivades de l'activitat financera; barreja, fiscalitat i activitat financera; es centra en l'activitat financera i descuida l'altra. Descuida el fet que les noves regles de jocs internacionals exigeixen la transparència fiscal tal per les rendes que es deriven d'una activitat financera com si es deriven d'una altra activitat empresarial. És a dir, l'intercanvi fiscal no serà tan sols per número de comptes, o per qualsevol altra qüestió relativa a una entitat financera o bancària; serà també relativa a les exportacions que pot fer una empresa andorrana a les vendes d'un immoble que pot tenir una persona d'un altre país aquí a Andorra, de qualsevol altra qüestió no tan sols de l'activitat financera.

De fet, una Llei sobre l'intercanvi d'informació fiscal no neix pas, com diu la nostra exposició de motius, de les iniciatives sobre la transparència de l'activitat financera, neix de les iniciatives sobre intercanvi d'informació fiscal, i no es tracta d'un exercici d'incrementar la transparència de l'activitat financera, aquesta és una qüestió que bàsicament

correspon a la supervisió del banc central corresponent, sinó que es tracta d'avançar en la transparència fiscal, és a dir, de reforçar l'intercanvi de dades amb rellevància fiscal entre autoritats dels dos països.

I, per tant, aquesta primera frase de l'exposició de motius, ja comença generant una confusió entre la transparència de l'activitat financera i l'intercanvi de dades fiscals que s'estén més enllà de l'activitat bancària financera. I permeti'm un exemple: si un ciutadà espanyol es ven un xalet a Andorra -tornem a l'exemple del xalet a Andorra- i té una plusvàlua, la Hisenda espanyola voldrà que se li intercanviïn les dades relatives a aquesta venda i potser que l'autoritat competent andorrana s'hagi d'adreçar a un agent immobiliari o al propi notari per aconseguir aquesta informació... i, amb aquesta Llei no sé pas com ho farà!... no sé pas com ho farà!

Però, de fet, aquesta persona potser que no tingui cap compte bancari a Andorra i que el xec de la venda l'hagi ingressat a un compte de Singapur i, per tant, és normal que s'hagi de recórrer a altres fonts que la financera.

I tot això no té res a veure amb la transparència de l'activitat financera. Això és una qüestió relativa a l'intercanvi d'informació fiscal.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Alguna paraula?

Doncs, procedirem a la votació de la reserva d'esmena número 4 de l'informe del ponent.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

3 vots a favor, 14 vots en contra i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat queda refusada l'esmena i queda el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem a la reserva d'esmena núm. 2 d'Andorra pel Canvi, que correspon a l'esmena número 5 de l'informe del ponent.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta reserva d'esmena és relativa a un paràgraf de l'exposició de motius que diu: "*Aquesta voluntat comporta una correlativa pressió sobre els països que no disposin de normes i procediments adreçats a fer possible i facilitar l'intercanvi d'informacions tributàries i fiscals a la demanda.*".

És ui, ui, ui que ve el llop!

I considerem totalment inacceptable que a Andorra, una llei andorrana tingui per motiu i figuri així en la seva exposició de motius la pressió sobre els països que no disposin de normes i procediments. No podem acceptar que es digui que Andorra fa una llei des de la pressió, el temor o la por. Andorra fa les lleis des del convenciment o almenys és el que nosaltres defensarem en aquesta Sala: el convenciment que l'adequació d'Andorra, el nou escenari internacional d'intercanvi d'informació, és l'adient i obre les portes a un nou model econòmic basat en els convenis de doble imposició que van lligats a l'intercanvi de dades. Però no es poden fer aquestes sessions de sobirania nacional encobertes dient: "Ui, ui, ui que ve el llop, quina por!"... No senyor. El Govern no pot actuar així i molt menys posar-ho en una exposició de motius.

La veritat i el més greu és que el nostre Govern està actuant realment des de la por, el temor a les represàlies internacionals, en lloc d'actuar des del convenciment, el rigor de fer les coses que són positives per a Andorra, el seu encaix internacional i el seu creixement econòmic i social.

Nosaltres no volem sentir missatges de pressions, de por, ui, ui, ui... ui, ui, ui!; volem sentir missatges constructius, de saber el que s'està fent, de tirar Andorra endavant, no de: "Quina por que ens poden renyar!".

El fet és que aquesta Llei, la Llei que ens ocupa avui, si no prosperen les esmenes que hem reservat -que ja de moment no veiem que sigui el cas-, serà una llei que no servirà per res... per res! Perquè tot això s'haurà de fer acord per acord... acord per acord i aquí estarem esperant-vos, responsables del Govern, i esperem que hagin pres bona nota de les especificitats que Andorra pel Canvi exigirà i que si no, no acceptarà els acords. Esperem que hagueu pres bona nota.

Tan sols aquesta Llei -la que ens ocupa avui- tan sols serveix per crear inseguretat jurídica, com hem demostrat al llarg de la sessió d'avui, per crear temor, per crear nerviosisme, i tan sols pot servir perquè no ens renyin, per quedar bé, per dir que hem fet alguna cosa però, aquesta Llei no serveix pas per anar endavant, per signar cap conveni amb especificitats que permetin a Andorra sortir de la crisi en la que estem... Miri no ens facin actuar des de la pressió ni

des de la por, nosaltres actuarem sempre des del convenciment.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Alguna altra paraula?

Procedirem, doncs, a la votació de la reserva d'esmena número 5 de l'informe del ponent.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

3 vots a favor, 14 vots en contra i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat queda refusada l'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Passem a la reserva d'esmena número 3 d'Andorra pel Canvi, que correspon a l'esmena número 8 de l'informe del ponent.

Sr. Nomen teniu la paraula per defensar l'esmena.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Aquesta esmena és relativa a uns paràgrafs, a unes cites, relatives a la Declaració del Principat d'Andorra del 10 de març, la famosa Declaració de París, el que havia de ser una mera carta de compromís davant l'OCDE.

I per motivar aquesta esmena reservada, permeti'm recordar la constància en acta que vaig haver de fer a la Comissió de Finances, i diu: *"El text original que estem analitzant i el que estem esmenant estableix que el Consell General assumeix amb l'adopció de la present Llei... assumeix amb l'adopció de la present Llei la Declaració del Principat d'Andorra a París. A més també estableix que amb la Declaració -estableix i reconeix-, que, amb la Declaració del Principat d'Andorra el 10 de març del 2009, la Declaració de París, "Andorra s'havia compromès... s'havia compromès a fer evolucionar el seu marc legal tal i com recull l'exposició de motius. Per tant, el Govern reconeix i explicita en el text de l'exposició de motius que entén que la Declaració de París compleix els requisits del que tècnicament es considera un tractat inclòs en l'article 64.1 f) de la Constitució del Principat d'Andorra amb*

les conseqüències que comporta que tots, com vostès saben, és l'aprovació del Consell General.

I l'intent per part del Govern que el Consell General assumeixi l'adopció d'un tractat com és la Declaració de París dins d'una exposició de motius és contrari a la Constitució i a la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats, del 19 de desembre del 1996, i per tant en cas de no ser acceptada l'esmena que ara està reservada, el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi es reserva d'emprendre les mesures legals pertinents."

I suposo que no cal que els recordi el procediment que cal seguir per obtenir el vist-i-plau, per obtenir l'aprovació del Consell General a un tractat i el conflicte que genera la temeritat de col·locar una frase com la que el Govern ens ha col·locat en aquest Projecte de Llei, en el qual pretén que el Consell General assumeixi en l'adopció de la present Llei la Declaració de París... Doncs, no senyor! Si vol que assumim aquest text segueixi les normes pertinents, perquè fent això tan sols aconseguim un fet: incrementar la inseguretat jurídica en torn a l'intercanvi de dades, ja que aquesta Llei passa a tenir problemes considerables al fer una cosa totalment contrària a la Constitució, a la Llei de Tractats i al Reglament del Consell General o, al menys, crea la inseguretat en torn a aquest punt ja que aquesta qüestió la decidirà el que sigui competent i en el seu moment.

Jo tan sols expresso les nostres inquietuds sobre aquests punts, però a sobre la Comissió de Finances, amb els vots favorables dels grups parlamentaris -Socialdemòcrata i Reformista- ha fugit un paràgraf més de la Declaració de París perquè ens faltava encara una cita aquí dintre per acabar de fer aquest monument a la Declaració de París i al seu autor, el cap de Govern: Albert Pintat.

Entenem que el CR vulgui obtenir el vist-i-plau del Consell General per l'acció presa pel cap de Govern: Albert Pintat; entenem aquest monument a posteriori de la finalització del mandat del Sr. Albert Pintat, però aquest no és el lloc ni la forma que permet a la nostra normativa i no podem acceptar que el PS i Govern hagin agafat aquest camí, contrari a la normativa vigent. Si volen obtenir el consentiment del Consell General a la Declaració de París segueixin els mecanismes que marca la normativa vigent, però intentar colar-nos aquest gol en una exposició de motius és temerari perquè debilita, es debiliten vostès, debiliten el Govern, debiliten les institucions, debiliten el respecte a la legalitat, debiliten la seva credibilitat per no respectar ni la Constitució, ni el Reglament d'aquest Consell General, ni la Llei de Tractats. No facin aquestes coses!

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Hi ha alguna paraula?

Doncs, passàrem a la votació de la reserva d'esmena número 8 de l'informe del ponent.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

3 vots a favor, 25 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat queda refusada l'esmena i es manté, per tant, el text tal i com ha sortit de la comissió.

Passem a la reserva d'esmena número 4 presentada per Andorra pel Canvi, que correspon a l'esmena número 10 de l'informe del ponent.

Sr. Nomen teniu la paraula per defensar l'esmena.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Ara es tracta d'un altre paràgraf que diu que: *"L'evolució dels treballs de l'OCDE i del conjunt de la comunitat internacional en el període abril-juliol 2009 i la preparació de la nova reunió del G20 que se celebrarà als Estats Units d'Amèrica el 24 de setembre del 2009 aconsellen avançar ràpidament en l'acompliment dels compromisos establerts a París el 10 de març del 2009."* I diem que el motiu de la Llei no ha de ser una qüestió de complir els compromisos de la carta del 10 de març, ha d'anar molt més enllà que això.

Entenem que el motiu per tenir aquesta Llei ha de ser que Andorra tingui un marc fiscal adequat, integrat dins del nou escenari internacional i que permeti a Andorra sortir de les llistes negres d'organismes internacionals i poder signar convenis de doble imposició amb intercanvi d'informació que permetin el creixement econòmic i social d'Andorra.

El nostre objectiu, el motiu pel qual nosaltres estem aquí és per fer tot allò que puguem per fer créixer la nostra societat, la nostra economia i no pas per tirar endavant cartes del Sr. Albert Pintat del 10 de març. I aquest motiu ja ha quedat clarament exposat amb les motivacions anteriors.

Tan sols dir que nosaltres no volem que en una exposició de motius es digui que s'actua d'aquesta

forma, si no cal que ho demanem, sinó que les exposicions de motius de les lleis andorranes siguin sempre positives, demostrin la nostra sobirania i que fem les coses pel convenciment i per permetre el creixement econòmic i social del nostre país.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen

Algú demana la paraula?

Passem, doncs, a la votació de la reserva d'esmena número 10 de l'informe del ponent.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

3 vots a favor, 25 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat queda refusada l'esmena i aprovat el text tal i com ha sortit de la comissió.

Passem a la reserva d'esmena número 5 presentada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, que correspon a l'esmena número 12 de l'informe del ponent.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest és un paràgraf fonamental en aquesta exposició de motius que tracta una de les qüestions més greus, més sagnants d'aquest text. Diu: *"Amb aquesta voluntat el Consell General adopta la present llei destinada a una modificació parcial de la normativa que protegeix el secret professional i, en conseqüència, el secret bancari."* Doncs, en aquestes tres línies, Déu n'hi do... Déu n'hi do el que s'arriba a dir!

Per motivar aquesta esmena reservada volem citar la constància en acta que vam fer en relació a aquesta esmena i la següent. I vam dir dins de la Comissió de Finances que: *"Considerem greu que s'utilitzi una exposició de motius per crear una justificació a una suposada vinculació conforme al concepte de secret professional que disposa el nostre Codi penal -actualment en vigor, no pas l'anterior, sinó l'actual, en vigor-, dic que el secret professional ha de comportar com a conseqüència el secret bancari."* Miri, això mai de la vida!... Això mai de la vida!

En cap punt del Codi penal actual es parla del secret bancari sent un concepte ben diferent aquell que es denomina secret professional, i com a exemple direm que en el secret professional existeixen diferents versions en països del nostre entorn com Espanya i França en els que existeix el secret professional i no crec que ningú s'atreveixi a concloure que perquè existeixi el secret professional a Espanya i a França en aquests països té com a conseqüència l'existència del secret bancari. Una cosa és el secret bancari i una altra és el secret professional.

Efectivament el secret bancari no és un sinònim ni una conseqüència del secret professional i, per tant, seria temerari posar en una exposició de motius la frase: "El secret professional i en conseqüència el secret bancari.". I en aquest salt conceptual entre secret professional i secret bancari, dins d'una llei andorrana pot donar lloc a interpretacions no desitjades.

El Codi penal andorrà disposa sobre el secret professional... sí!, i disposa també sobre secrets en l'àmbit laboral... sí!, i disposa amb molt rigor una sèrie de qüestions sobre aquests dos secrets... efectivament!, però no diu res del secret bancari. En cap cas ha de ser una exposició de motius una llei sobre intercanvi de dades fiscals el lloc en el que s'intenti colar l'altre gol que és el de fer un salt conceptual entre secret bancari com una conseqüència del secret professional establert en el Codi penal.

Insistim en què, per exemple, Espanya o França tenen obligacions del secret professional sense que això hagi de tenir com a conseqüència l'existència de secret bancari.

Però, hi ha més, en aquesta Llei no es tracta pas d'aixecar el secret bancari, perquè si llegim les declaracions de la pròpia OCDE existeix una amplíssima bibliografia de la pròpia OCDE que reconeix que es pot tenir secret bancari, que és legítim tenir secret bancari. Així mateix manifesta l'OCDE en la seva interpretació oficial en el famós article 26, l'únic que diu és que per certes qüestions fiscals s'ha d'aixecar però no té res a veure en el fet de mantenir-ho per mantenir-los a tota altra qüestió.

La realitat... -i aquí no, aquí tirem pel dret i diem que s'ha de modificar... pam! Perdoni'm però per començar no existeix-, la realitat és que l'obligació de lliurar les dades a l'autoritat competent andorrana dins del marc dels intercanvis de dades que disposa aquesta Llei no es limita en el sector financer, no senyor, sinó que són extensives a tota persona. No és una qüestió de modificació del secret bancari, sinó que es tracta de crear una obligació d'intercanvi de dades. De fet, el que entenem que és rellevant, i per

això proposem modificar el text, és que la informació fiscal que l'autoritat competent andorrana determina que ha de ser lliurada a la jurisdicció estrangera és una dada que deixa d'estar sota obligació de secret o reserva de professional per part del que l'ha de lliurar a aquesta autoritat competent; si bé un cop lliurada ha de mantenir aquest secret a tots els efectes, perquè no s'aixeca pas el secret professional a cap altre efecte.

Per tant trobem perillosíssima aquesta exposició de motius que portarà, i espero equivocar-me, problemes de prou importància dins de la nostra societat afegint altra vegada problemes d'inseguretat jurídica allà on no cal.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Alguna paraula?

Passem, doncs, a la votació de l'esmena número 12 de l'informe del ponent.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

3 vots a favor, 25 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat queda refusada l'esmena i es manté, doncs, el text tal i com ha sortit de la comissió.

Passem a la reserva d'esmena número 6 d'Andorra pel Canvi, que correspon a l'esmena número 13 de l'informe del ponent.

Sr. Nomen teniu la paraula per defensar el text.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Aquí ens referim a un altre paràgraf que diu textualment: "*La Llei estableix així una nova modulació del secret bancari...*", per tant, reconeix que existeix el secret bancari si bé queda novament modulad, la qual cosa és absolutament falsa. A Andorra no tenim un marc de secret bancari. No reconeix el nostre Codi penal el secret bancari.

Però la nostra Llei diu: "*La Llei estableix així una nova modulació del secret bancari que, tal i com ja té declarat el Tribunal Constitucional en el seu Aute de 13 de juliol del 2001, «... no és ni molt menys absolut a Andorra, ni*

únicament pot ser aixecat per l'article 145 del Codi penal.»... Mare meva! l'article 145 del Codi penal.

El terme “secret bancari” no forma part del nostre Codi penal en vigor i, per tant, aquesta reflexió porta a engany sobre el significat del que es vol dir des del Govern quan fa un projecte de llei que vol que acceptem aquí al Consell General, reconeixent que existeix una nova modulació del secret bancari. De què estem parlant? Quina és aquesta modulació? Quin és aquest secret bancari? Quina llei regula aquest secret bancari?

Per altre costat cal recordar que en el nou Codi penal, en l'article 145 que figura en aquesta exposició de motius, és relatiu a l'agressió sexual constitutiva de violació i, per tant, entenem que s'ha de tenir cura en posar cites del Tribunal Constitucional relatives a un Codi penal avui modificat, i no deixa de ser poc rigorós el fet d'utilitzar una cita respectable a la qual estem tots sotmesos, però referida a un aute fet sota una normativa que ja no està vigent amb, potser, l'objectiu de fer planar l'existència d'un marc legal al voltant del secret bancari quan la realitat és que el nou Codi penal no en parla. I, és trist que la nostra exposició de motius tingui aquest nivell de jocs estranys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Alguna paraula?

Passem, doncs, a la votació de la reserva d'esmena número 13 de l'informe del ponent.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

3 vots a favor, 14 vots en contra i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat queda refusada l'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Passem a la reserva d'esmena número 7 presentada per Andorra pel Canvi, que és, de fet, l'esmena número 18 de l'informe del ponent.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Ara ens referim a un paràgraf que diu: *“D'altra banda la Llei estableix clarament una exoneració de responsabilitat, judicial i extrajudicial...”* a qui?, doncs tan sols a: *“...dirigents i apoderats de les entitats bancàries i financeres que trametin informació dels seus clients a la demanda de l'autoritat financera andorrana en el marc dels convenis d'intercanvi d'informació.”*.

Tenim una exoneració limitada als professionals del món de la banca, i els altres què?... i els altres què? O és que es pensen que els intercanvis d'informació fiscals són tan sols relatius a dades de les entitats financeres? O és que es pensen que no pot ser relativa a una dada d'una venda d'un immoble i que hagi de ser donada per un agent immobiliari? O és que es pensen que no pot ser relatiu a unes qüestions d'una herència i que es demani a un notari? O és que es pensen que un altre professional o una empresa que exporti des d'Andorra a Espanya serveis, o productes o béns no pot ser objecte d'aquestes sol·licituds?

Permeti'm citar la constància en acta que vam fer durant la Comissió de Finances en relació a aquest tema, perquè el que nosaltres no podem permetre és que s'exoneri de responsabilitat als professionals de les empreses financeres i no a la resta dels professionals del país, que això seria una discriminació greu que aquesta Llei passaria a tenir els corresponents problemes per aquesta discriminació, ja que no hi ha cap motiu pel qual els professionals de la banca quedin exonerats de responsabilitat i no la resta de professionals d'Andorra..

I vam dir, i vam fer una constància en acta: *“Que ens reservem el dret de demanar un estudi de constitucionalitat d'aquesta Llei ja que tant a l'exposició de motius com a l'articulat s'exonera de responsabilitat als responsables de les entitats bancàries i financeres, però no als responsables de les altres entitats que també poden estar sotmesos a secret professional o poden estar sotmesos a secret per la seva relació laboral en entitats altres que bancàries i financeres sense que aquesta Llei motivï aquest tracte que podria ser considerat de discriminatori en favor dels professionals de les empreses bancàries i financeres i en detriment de la resta de professionals del país.”*.

Efectivament aquesta exoneració de demanar a tota persona que trameti informació, segons les obligacions que disposa aquesta Llei i no limitar-ho pas als dirigents i responsables de les entitats bancàries sinó a tota persona que ha de lliurar la informació fiscal a l'autoritat competent andorrana dins del marc de les disposicions d'aquesta Llei. I,

permeti'm un exemple: tornem al cas d'un ciutadà espanyol o francès que ven un xalet amb una important plusvàlua, ingressa el xec en un compte d'un banc andorrà, i imaginem que el fisc del seu país s'assabenta d'aquesta venda amb plusvàlua i demana a l'autoritat competent que li doni: per un costat les dades dels ingressos del compte del banc d'Andorra, per un altre costat una còpia de l'escriptura de venda i per altre costat una còpia del contracte de venda amb l'agent immobiliari que ha de gestionar l'operació per assegurar-se que no s'ha escripturat sota preu. Doncs, en quina situació ens trobaríem? Doncs, que l'autoritat competent exigiria al banc que li lliuri les dades, també demanaria una còpia de l'escriptura de venda al notari, també demanaria una còpia del contracte a l'agent immobiliari.

Els empleats del banc queden alliberats de les seves obligacions de secret professional però, què passa amb les obligacions del notari? No ho sabem... I què passa amb les obligacions de l'agent immobiliari? No ho sabem... La Llei no sap, no respon, no dóna solució a aquest problema, crea inseguretat jurídica però, sobretot, és discriminatòria i això no es pot permetre.

Moltes gràcies, Sr. síndic...

Ah, no! perdó, perdó! És clar... És que em deixava una cosa important.

En tot cas aquest tractament discriminatori entre la protecció dels professionals de la banca i la manca de protecció a la resta de professionals no té cap justificació altra que un error constant al llarg de tota la Llei, de pretendre o de pensar que els únics que han de lliurar dades són els bancs. Es descuida que qualsevol empresa, qualsevol ciutadà d'Andorra, qualsevol persona física o jurídica pot tenir l'obligació de lliurar aquestes dades... gran error d'aquesta Llei que crea una gran inseguretat jurídica!

I la disposició derogatòria comporta un greu problema addicional ja que en el seu format definitiu, a l'apartat c) diu: "*Qualsevol disposició contrària a les disposicions d'aquesta Llei relativa a la informació de la qual disposin les entitats bancàries i financeres amb seu social en el territori andorrà, que figuri en el Codi penal...*". Per tant, es deroga qualsevol disposició contrària relativa a la informació de la qual disposin les entitats bancàries i financeres que figurin en el Codi penal, i les úniques que figuren en el Codi penal relativa a aquestes entitats és el secret professional i el secret relacionat a una activitat salarial.

I la pregunta és: i amb la resta d'empreses, què passa?... Què passa? S'aixeca el secret professional? Les obligacions del secret professional? No s'aixequen? S'aixequen les de les relacions salarials?

No s'aixequen?... De forma que si hi ha problemes de secret professional tan sols queden alliberats els professionals de la banca, però els altres professionals, els que l'autoritat competent andorrana els pot demanar perfectament la informació fiscalment rellevant, aquests no sabem com queda, i això és un tracte discriminatori i temerari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Alguna paraula?

Passem, doncs, a la votació de la reserva d'esmena número 18.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

Vots a favor 3, vots en contra 25.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat queda refusada l'esmena i es manté, doncs, el text tal i com ha sortit de la comissió.

Passem a la reserva d'esmena número 8 presentada per Andorra pel Canvi, que correspon a l'esmena número 26 de l'informe del ponent.

Sr. Nomen teniu la paraula per defensar l'esmena número 26.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta és relativa al paràgraf de l'exposició de motius en la qual es diu: "*D'igual manera el darrer paràgraf de l'article 8 assenyalava clarament que el procediment establert, que és administratiu, no suposa cap menyscabament ni exclusió de les garanties del procediment penal andorrà, que es mantenen a tots els efectes.*".

Doncs perdoni, de procediment penal andorrà relatiu a frau fiscal tan sols queda a la nostra legislació aquell relatiu a la fiscalitat de l'estalvi.

Vostès en aquesta Llei s'han deixat, des de Govern quan han preparat el Projecte de llei, tota la normativa relativa als casos penals fiscals. Se l'han deixada... no l'han volgut posar... no sé què estan fent! En tot cas, per això hem fet aquesta reserva d'esmena.

Ho hem treballat a la comissió, no se'ns ha fet cas, utilitzem la darrera via que tenim que és dir-ho aquí, en la Sala del Consell General, perquè es tingui en compte per a tothom. S'han deixat la via penal! I això portarà problemes gravíssims... Gravíssims!

Perquè, altre cop, hem de recordar que l'essència del nou escenari internacional, derivat de les iniciatives de l'OCDE, es centra en la cooperació administrativa per facilitar informació rellevant fiscalment, relativa a assumptes fiscals de caràcter civil o administratiu, i assumptes fiscals de caràcter penal. Per tant, és irrellevant la consideració de si el procediment és administratiu, o no, deixant a part que no sé pas com s'ha d'interpretar aquesta frase ja que dóna lloc a moltes interpretacions.

La realitat és que es tracta d'una cooperació administrativa, això sí, aquesta és la terminologia OCDE... Una cooperació administrativa que permet posar les garanties processals adients i diferenciades segons les dades que sol·licitin siguin en el país sol·licitant relatives a casos penals o a casos civils i administratius.

Aquest text genera confusió i el que genera sobretot és un buit legal. Crea confusió ja que es pot interpretar que la informació relativa a casos penals queda fora d'aquesta Llei. En tot cas, no hi ha cap normativa que la contempli amb la Llei en vigor ja que, recordem, s'ha derogat la 28/2008 per efectes d'aquesta Llei, per tant, tan sols queda l'article 248 del Codi penal que es limita exclusivament... que es limita exclusivament a la fiscalitat de l'estalvi.

I aquí tenim un problema gravíssim! Gravíssim! I m'agradaria sentir comentaris i no aquest silenci absurd, que Andorra no es mereix aquest silenci. Diguin alguna cosa, dimonis, d'una vegada que estem fent un problema greu per Andorra, aquí! Diguin alguna cosa i trenquin aquest pacte de silenci entre les dues forces! Entrin en el debat parlamentari en la riquesa d'aquest país i no facin aquest absurd i ridícul paper!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Li recordaré que hi ha un mínim de cortesia a tenir envers els parlamentaris i li demanaria que la mantingués.

Alguna paraula?

Passem doncs, a la votació de la reserva d'esmena número 26 de l'informe del ponent.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

Vots a favor 3, vots en contra 25.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat queda, doncs, refusada l'esmena i per tant es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Passem a la darrera reserva d'esmena corresponent a l'esmena número 28 de l'informe del ponent.

Sr. Nomen teniu la paraula per defensar l'esmena.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Estem ara en un paràgraf de l'exposició de motius que diu: *"Es tracta d'un text senzill, que recull en el seu articulat l'evolució dels estàndards internacionals en matèria de cooperació internacional en la transparència de l'activitat financera i la cooperació en l'àmbit de la lluita contra l'evasió fiscal."* I diu bé, que es tracta d'un text que recull qüestions de la lluita contra l'evasió fiscal, i altra vegada -per si no havia quedat prou clar el problema que tenim amb els temes fiscals i civils- es deixa el concepte de frau fiscal. Recordem a tothom que evasió fiscal és un concepte relatiu als casos civils i administratius mentre que el concepte de frau fiscal, com tots sabem, és relatiu als casos penals.

Doncs, l'exposició de motius no fa cap menció al concepte de frau fiscal en contra del que exigeix l'OCDE.

Aquest text no té res a veure amb la cooperació internacional en la transparència de l'activitat financera... altra vegada hem de dir-ho!

Aquesta és una qüestió de supervisió al banc central, a altres autoritats financeres.

Per altre costat l'exposició de motius segueix amb l'error de base de considerar que aquest text tan sols cobreix l'evasió fiscal, és a dir, els casos fiscals, civils i administratius quan, en realitat, la cooperació ha de ser tant per casos d'evasió com de frau.

Ja hem insistit amb la realitat que s'han d'intercanviar dades relatives tant a casos civils administratius -és a dir, d'evasió fiscal- com penals -frau fiscal.

Aquest text genera confusió tant per barrejar qüestions financeres amb fiscals com per confondre l'àmbit de l'evasió fiscal amb l'àmbit de l'evasió i el frau fiscal.

En aquest sentit creiem necessari citar la constància en acta feta en la Comissió de Finances quan es va tractar l'esmena 26, tot recordant que les esmenes de l'exposició de motius es van considerar després de les esmenes a l'articulat. I dèiem en relació a l'esmena 26: *"Donat que s'han derogat les disposicions finals primera i segona de la Llei 28/2008, aquelles que consideraven totes les qüestions del frau fiscal, entén que el procediment penal andorrà no conté cap norma legal específica en l'intercanvi de dades en relació al frau fiscal altre, està clar, que el de la fiscalitat de l'estalvi, és a dir, a les garanties específiques per un procediment penal per qüestions fiscals a Andorra."*

I efectivament, el Codi penal actual tan sols conté disposicions sobre un cas particular del frau fiscal: el relatiu a l'import sobre la renda de l'estalvi -el ja mencionat article 248-, i recordem que l'OCDE reclama una cooperació administrativa per intercanvi de dades relativa tant a casos penals com fiscals.

Per tant és totalment improcedent plantejar una llei sobre intercanvi de dades com una cooperació en l'àmbit de la lluita contra l'evasió fiscal, i creiem que s'ha de complir el requisit que reclama l'OCDE, que la cooperació sigui també en l'àmbit de la lluita contra l'evasió però també el frau fiscal.

I dit això, Sr. síndic, per concloure si em permet un minut, m'agradaria dir que totes aquestes reserves d'esmena les hem fetes des d'una voluntat de millorar el marc tècnic. No hem volgut entrar en qüestions polítiques pures sinó ho hem fet des de la preocupació dels errors tècnics que té aquesta Llei que ens portarà a una situació que avui, si no es soluciona d'alguna manera -que no sé pas quina... ja pot ser- aprovarem una llei amb uns grans problemes tècnics que ens portarà a què totes les qüestions Govern les hagi de fer cas per cas, acord per acord i s'haurà de vehicular i d'instrumentar com garantir la manifestació i el consentiment que permeti l'aprovació del Consell General tenint en compte el que diu la nostra Constitució, la nostra Llei sobre tractats i el nostre Reglament del Consell General.

Moltes gràcies, Sr. síndic, per aquesta oportunitat.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Hi ha alguna paraula?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Entenc que pràcticament s'ha acabat la discussió de les reserves d'esmena i el Govern, que no ha intervingut fins ara, voldria intervenir breument.

En primer lloc, per agrair als grups parlamentaris el seu treball en positiu en la comissió. Entenem que el Projecte de llei ha estat manifestament millorat en el treball en comissió i també en les votacions que hi han hagut ara en aquesta Sala. Esmentaré tres exemples: l'esmena 58 de Coalició Reformista sobre el procediment de resolució de conflictes, millora el nostre text; l'esmena 61 d'Andorra pel Canvi, amb la inclusió d'un nou article sobre les sancions en l'incompliment de les obligacions derivades de la Llei, resol la qüestió -i no ens cau cap anell a l'hora de dir-ho- de manera molt més adequada que no es feia en el nostre projecte inicial i finalment, i per contestar o per respondre al que em demanava el portaveu de Coalició Reformista, el Sr. Jaume Serra, el Govern no tenia cap interès especial en mantenir aquesta disposició addicional que el Consell General no ha acceptat. Compartim plenament la preocupació que vostè manifestava que el sector necessita -i no ens ho hem plantejat nosaltres sinó que el sector ha vingut a explicar-nos que necessita- un reforçament de les facultats de l'INAF en la supervisió anomenada "en base consolidada" com que totes les converses i declaracions que s'han fet sobre aquesta qüestió el Govern no ha deixat de dir que aquesta disposició addicional només servia per marcar una voluntat de cara als nostres interlocutors internacionals que no només legislàvem sota pressió -perquè estem legislant sota pressió en el sentit que hem de complir amb un calendari concret i ja ho hem debatut aquí el 30 de juliol, i ho vam debatre el 31 d'agost en debatre l'esmena a la totalitat d'APC-, estem legislant contra rellotge i, per tant, al Govern li semblava... -el Consell General no ho veu així i entenc que ja treballarem ràpidament en fer aquesta norma com vostè mateix s'ha ofert- al Govern, insisteixo, li semblava que el que havíem de fer era donar una altra senyal a la comunitat internacional que no només ens preocupava el que havia motivat la Declaració de París i que nosaltres volem responsablement complir sinó que també ja apuntàvem la necessitat d'adaptar-nos ràpidament a un altre estàndard internacional que el necessita i el demana el sector.

Tres consideracions finals, intentaré ser breu.

Aquesta Llei no s'ha preparat per exposar el sistema financer, ara ho estava dient, s'ha fet per ajudar-lo i enfortir-lo i bona prova d'això és que l'ABA ho sap i ho ha declarat públicament... i ho ha declarat públicament manifestant el seu suport al full de ruta del que està fent el Govern -estic parlant del conjunt de la Llei i ja no parlo més de l'altra qüestió.

Aquesta Llei, en segon punt, no s'ha fet per desprotegir les persones sinó per garantir-les en el seu dret a defensar-se, per això es manté el principi general de secret, de confidencialitat. Ni la Llei -tal i com surt dels treballs en comissió i de la voluntat del Consell General- no admet, ni els convenis que el Govern ja està negociant no permetran les anomenades expedicions de pesca de buscar indiscriminadament la situació de persones que tinguin eventualment béns o altres propietats al nostre país. Només hi haurà un intercanvi d'informació a la demanda i en referència a persones concretes i en un marc que garanteixi els drets de les persones afectades. Aquesta és la realitat.

En tercer lloc, el que Andorra es juga en aquesta qüestió és molt important. No podem fer afirmacions que contràriament al que es pretén generin incerteses dins i fora d'Andorra.

El sector financer -el sector bancari andorrà- queda avui reforçat dins i fora d'Andorra. S'homologa amb els seus corresponsals i interlocutors internacionals i es fa tot i preservant, insisteixo i acabo, el principi de la confidencialitat i es manté tot i donant compliment al compromís de la Declaració del Principat d'Andorra amb la comunitat internacional del mes de març d'aquest any, i tot això es fa al servei de l'interès general que tenim encomanat de defensar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Alguna altra paraula?

Passem doncs, a la votació de la reserva d'esmena número 28.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

Vots a favor 3, vots en contra 25.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Acabades les esmenes, i abans de passar a l'aprovació global de l'exposició de motius, em toca fer un punt... No hi ha reserva d'esmena en un punt que és l'article de la Llei que s'ha suprimit per coherència amb la decisió. Caldria treure, de l'exposició de

motius, les tres referències que hi ha justament a la disposició addicional que ha desaparegut.

Hi ha una referència a l'article 22 que hauria de desaparèixer... perdó! al paràgraf 22, diu: "*Formalment aquesta Llei s'estructura en deu articles, una disposició addicional, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.*". Hauria de desaparèixer "una disposició addicional".

Així mateix haurien de desaparèixer els dos paràgrafs que es refereixen a l'article corresponent, que són el paràgraf 26 i el 27 de l'exposició de motius. El començament dels paràgrafs són: "*Finalment, la necessitat d'avançar cap a la transparència en un altre aspecte...*" pel paràgraf 26; i el següent: "*Es tracta de garantir la seguretat jurídica i l'estabilitat estructural...*". Aquests dos paràgrafs s'haurien de suprimir.

No hi ha oposició?

Doncs, queda aprovada l'exposició de motius amb aquestes modificacions als tres articles corresponents.

Acte seguit, doncs, passem a la votació del títol.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Nomen?

El Sr. Eusebi Nomen:

En l'exposició de motius nosaltres estem d'acord, -no hem fet cap oposició-, en què s'eliminin aquestes qüestions. Si bé, o estic cansat i m'he despistat o no tinc consciència que hagin votat l'exposició de motius.

El Sr. síndic general:

No l'hem votat.

He proposat d'eliminar en l'exposició de motius... quedava redactada tal com ha sortit de la comissió.

Jo el que he proposat és de treure les referències a la "disposició addicional" i he procedit com abans, és a dir, si a mi se'm demana la votació global efectivament farem la votació global. És el que m'esteu demanant? Doncs, votem la totalitat de l'exposició de motius amb la supressió dels paràgrafs 26 i 27 -als que he fet referència- i l'esment al paràgraf 22 de la "disposició addicional".

Doncs, vots a favor?...

Sí, perdó?

El Sr. Jaume Serra:

Jo voldria fer explicació de vot, no sé si abans o després de la votació.

El Sr. síndic general:

Després de la votació del títol de la Llei.

El Sr. Jaume Serra:

No de l'exposició de motius.

El Sr. síndic general:

Cap problema.

Doncs, procedim a la votació de l'exposició de motius amb les modificacions esmentades.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

Vots a favor 25, vots en contra 3.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat queda, doncs, aprovada l'exposició de motius.

Teniu la paraula per fer l'explicació de vot, Sr. Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic. Molt breument.

El Grup Parlamentari Reformista ha presentat 3 esmenes a l'exposició de motius: 7 de les quals s'han aprovat per majoria, 3 s'han retirat i transaccionat per majoria, 2 s'han retirat i 1 no ha estat aprovada.

En conseqüència GPR ha votat a favor de l'exposició de motius i ho ha fet fa un moment constatant que l'exposició de motius ha estat, creiem que amb diferència, la més esmenada de la història parlamentària d'Andorra: 34 esmenes... quasi res! Quasi res per un text, el de l'exposició de motius, que no estableix cap precepte normatiu i que, com el seu nom indica, exposa els motius. Altrament dit, tots aquells elements rellevants en el que s'emmarca: sociopolítica i jurídicament, la voluntat del legislador. El context era important, almenys pel resultat de les esmenes ho sembla, presentades i aprovades; i la percepció, evidentment també ho és, un cop escoltades les diferents intervencions parlamentàries al llarg de tota aquesta tarda-nit.

És evident... és evident que l'anomenat, i perdoni que el bategi com a "síndrome de Manelic", nosaltres

no el teníem almenys des de la vessant apocalíptica que se'ns ha volgut explicar. És tan senzill com això!... és tan senzill com això!

En el marc sociopolític i jurídic de la voluntat del legislador és distinta, i és el que hem fet, i hem actuat amb conseqüència.

Repeteix, potser no tenim el "síndrome de Manelic" o potser estem en una part de la història del Manelic, diguéssim a la part final, quan efectivament ve el llop.

Per altra banda... per altra banda, és veritat -i ja continuaré amb el to diguéssim "cuentista" fent referència a contes i no a una altra cosa, d'explicar històries-, que també hi ha un altre conte que és el del "Rei nu" -és a dir, el del rei despullat. El Rei despullat és aquell rei -i suposo que tots coneixen el conte... i ho dic perquè aquí s'ha parlat del ridícul- és aquell rei que està despullat i que ningú li diu o ningú li porta la contrària i llavors aquell rei es pensa que va molt ben vestit i que està molt maco... Suposo que tots el coneixen aquest conte. Doncs bé, no s'ha de confondre... no s'ha de confondre el no respondre -i ho enllaço amb el conte- a tota aquesta mena d'"Apocalypse Now" que se'ns ha volgut descriure. Jo crec que és molt més senzill, que és una senzilla percepció distinta a la realitat.

L'anticonstitucionalitat, els greus problemes tècnics, la poca responsabilitat, la poca falta de treball... Totes aquestes coses són el temps i les actuacions els que ens donaran i trauran raons, i ja veurem el que està realment despullat.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Procedirem doncs, al títol. No hi ha esmenes al títol, procedirem doncs a la votació del títol.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

Vots a favor 25, abstencions 3.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat queda aprovat el títol de la Llei, i amb ell doncs, la totalitat.

S'aixeca la sessió... Perdó? Sr. Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Voldria fer una explicació també de vot, si us plau, encara que sigui del títol. Em permetrà que m'allargui una miqueta més. Vist que hem parlat poc i se'ns ha acusat que parlem poc suposo que no m'ho tindrà en compte.

El Sr. síndic general:

Teniu la paraula Sr. Serra i fins ara pràcticament no s'ha passat ningú del temps que dona el Reglament.

El Sr. Jaume Serra:

Segurament no caldrà perquè serà curt, però ja demano disculpes i la comprensió.

Gràcies Sr. síndic.

Conclourem, doncs, avui parcialment un procés que sense cap mena de dubte varia substancialment una forma de ser i de fer del Principat d'Andorra.

S'ha dit ja en diferents ocasions en aquesta Sala que Andorra es troba davant d'un procés cabdal en la seva història.

El Grup Parlamentari Reformista comparteix aquesta anàlisi i ha actuat políticament d'acord amb aquesta valoració.

Efectivament, des dels esdeveniments que envolten la Declaració política del Principat d'Andorra del passat mes de març, fins a la propera reunió del G20 a Pittsburg el proper 24 de setembre, han passat i passaran, moltes coses que inexorablement canviaran l'esdevenir d'Andorra.

Arnold Toynbee en la seva monumental obra "L'estudi de la història" ja afirmava -i en feia una de les tesis fonamentals del seu estudi, i cito-, que: *"No podem entendre la història d'una civilització sense tenir en compte l'impacte que pateix de forces externes..."* i continua la citació: *"... per molt poderosa i suficient que ens pensem que ha pogut ser."* -acabo la citació.

Sense les forces de l'entorn, diríem ara hi estic d'acord, és pretenció comparar Andorra amb una civilització -ja m'agradaria, tot sigui dit!-, però és evident que l'impacte que ha tingut el nou ordre internacional i els organismes internacionals en el procés al que m'he referit al començament han estat molt importants.

La percepció política de la complexa i nova situació a la que he fet referència ha fet que CR actuï i hagi actuat com ha actuat.

Permetran que els hi recordi que el Grup Parlamentari Reformista va validar la via emprada pel Govern d'Andorra molt abans que tinguéssim al nostre abast el text normatiu que avui discutim.

Això sí, vam establir quina era la frontera en la que s'havia d'emmarcar el text que avui hem votat, que pensàvem que calia incloure, i quins eren els aspectes rellevants que no ens podíem oblidar.

Posteriorment vam abstenir-nos d'un text alternatiu presentat en aquesta Cambra i vam esmenar el text del Projecte de Llei amb clara voluntat de millorar el millorable i assolir tantes esmenes transaccionals com fos possible -i vull donar les gràcies perquè ens ha estat reconegut.

Hem col·laborat en les densíssimes -d'una densitat pastosa, m'atreviria a dir- reunions de la Comissió de Finances i Pressupost amb bon ànim... bon ànim que ha permès que discutíssim 71 esmenes: 32 de les quals han estat presentades pel Grup Parlamentari Reformista.

I, finalment hem emès el vot favorable a cada un dels articles del Projecte de Llei permetent que l'articulat de la Llei, l'exposició de motius i el seu títol s'aprovin en consonància, com ja he dit abans, amb els aspectes, els deu punts als que es va referir el president del Grup Parlamentari Reformista, el Sr. Joan Gabriel, ara fa avui 39 dies.

És obvi que no és la nostra llei, però la responsabilitat d'Estat a la que ens hem vist abocats, la obvietat constitucional que el Govern d'Andorra és el responsable de la política exterior i la convicció que Andorra ha de tirar endavant ha guiat la nostra actuació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Alguna altra paraula per explicació de vot?

Doncs, s'aixeca la sessió.

(Són les 19.30h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877